

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** **DIREKTIVA 2012/27/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 25. oktobra 2012

o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 315, 14.11.2012, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Direktiva Sveta 2013/12/EU z dne 13. maja 2013	L 141	28	28.5.2013
► <u>M2</u>	Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018	L 156	75	19.6.2018
► <u>M3</u>	Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018	L 328	210	21.12.2018
► <u>M4</u>	Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018	L 328	1	21.12.2018
► <u>M5</u>	Sklep (EU) 2019/504 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019	L 85I	66	27.3.2019
► <u>M6</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/826 z dne 4. marca 2019	L 137	3	23.5.2019
► <u>M7</u>	Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019	L 158	125	14.6.2019

popravljen z:

- **C1** Popravek, UL L 113, 25.4.2013, str. 24 (2012/27/EU)

▼B**DIREKTIVA 2012/27/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 25. oktobra 2012

o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES

(Besedilo velja za EGP)

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE, OPREDELITEV POJMOV IN CILJI POVEČANJA ENERGETSKE UČINKOVITOSTI

*Člen 1***Vsebina in področje uporabe****▼M3**

1. Ta direktiva določa skupni okvir ukrepov za spodbujanje energetske učinkovitosti v Uniji, da se zagotovi izpolnitev krovnih ciljev Unije 20-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020 in krovnih ciljev najmanj 32,5- odstotnega povečanja energetske učinkovitosti do leta 2030, ter postavlja temelj za dodatno izboljšanje energetske učinkovitosti po teh letih.

Ta direktiva določa pravila za odpravo preprek na energetske trgu in pomanjkljivosti trga, ki ovirajo učinkovitost pri oskrbi z energijo in rabi energije, ter predvideva določitev okvirnih nacionalnih ciljev in prispevkov glede povečanja energetske učinkovitosti za leti 2020 in 2030.

Ta direktiva prispeva k izvajanju načela energetske učinkovitosti na prvem mestu.

▼B

2. Zahteve iz te direktive so minimalne zahteve in nobeni državi članici ne preprečujejo, da bi ohranila ali uvedla strožje ukrepe. Takšni ukrepi so združljivi z zakonodajo Unije. Če so v nacionalni zakonodaji določeni strožji ukrepi, države članice o njej uradno obvestijo Komisijo.

*Člen 2***Opredelitev pojmov**

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „energija“ pomeni vse oblike energentov, goriv, toplote, obnovljivih virov energije, električne energije ali katero koli drugo obliko energije, kakor so opredeljene v členu 2(d) Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike ⁽¹⁾;
2. „poraba primarne energije“ pomeni bruto notranjo porabo brez neenergetske rabe;

⁽¹⁾ UL L 304, 14.11.2008, str. 1.

▼ B

3. „poraba končne energije“ pomeni vso energijo, ki se dobavi za industrijo, prevoz, gospodinjstva, storitve in kmetijstvo. Izključuje dobavo sektorju za pretvorbo energije in samemu energetskega gospodarstvu;
4. „energetska učinkovitost“ pomeni razmerje med doseženim učinkom, storitvijo, blagom ali energijo ter vloženo energijo;
5. „prihranek energije“ pomeni količino prihranjene energije, določeno z meritvijo in/ali oceno porabe pred izvedbo ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po njej, ob zagotovljenih normalnih zunanjih pogojih, ki vplivajo na porabo energije;
6. „izboljšanje energetske učinkovitosti“ pomeni povečanje energetske učinkovitosti zaradi tehnoloških, vedenjskih in/ali gospodarskih sprememb;
7. „energetska storitev“ pomeni fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetske učinkovite tehnologije ali ukrepa, ki lahko vključuje potrebno obratovanje, vzdrževanje in nadzor za opravljanje storitve, in se opravi na podlagi pogodbe ter za katero se je izkazalo, da v običajnih okoliščinah preverljivo in merljivo oziroma ocenljivo izboljša energetske učinkovitost ali prihrani primarno energijo;
8. „javni organi“ pomenijo „naročnike“, kakor so opredeljeni v Direktivi 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ⁽¹⁾;
9. „osrednja vlada“ pomeni vse upravne oddelke, ki so pristojni na celotnem ozemlju države članice;
10. „skupna uporabna tlorisna površina“ pomeni tlorisno površino stavbe ali dela stavbe, kjer se uporablja energija za klimatiziranje prostora;
11. „sistem upravljanja z energijo“ pomeni sklop medsebojno povezanih ali medsebojno delujočih elementov načrta, ki določa cilj energetske učinkovitosti in strategijo za doseganje tega cilja;
12. „evropski standard“ pomeni standard, ki ga sprejme Evropski odbor za standardizacijo, Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo ali Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde, in je na voljo za javno uporabo;
13. „mednarodni standard“ pomeni standard, ki ga sprejme Mednarodna organizacija za standardizacijo in je na voljo javnosti;

⁽¹⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.

▼ B

14. „zavezana stran“ pomeni distributerja energije ali podjetje za malo-prodajo energije, ki ga zavezuje nacionalni sistem obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 7;
15. „pooblaščenca stran“ pomeni pravni subjekt, ki ga vlada ali drug javni organ pooblasti, da pripravi, upravlja ali vodi program financiranja v imenu vlade ali drugega javnega organa;
16. „udeležena stran“ pomeni podjetje ali javni organ, ki se je s prostovoljnim sporazumom zavezal, da bo dosegel nekatere cilje, ali ki je zajet v instrumentu nacionalne regulativne politike;
17. „javni organ izvajalec“ pomeni organ, za katerega velja javno pravo in je odgovoren za izvajanje ali spremljanje obdavčitve energije in ogljikovega dioksida, finančnih programov in instrumentov, davčnih spodbud, standardov in norm, sistemov za energetska označevanje, usposabljanja ali izobraževanja;
18. „ukrep politike“ pomeni regulativni, finančni, davčni, prostovoljni instrument ali instrument o obveščanju, ki ga država članica uradno uvede in izvaja, da bi ustvarila podporni okvir, zahteve ali spodbude, s katerimi bi zagotovila, da bi udeleženci na trgu nudili ali kupovali energetske storitve ter izvajali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti;
19. „posamezni ukrep“ pomeni ukrep, ki zagotovi preverljivo ter merljivo ali ocenljivo izboljšanje energetske učinkovitosti ter je sprejet kot rezultat ukrepa politike;
20. „distributer energije“ pomeni fizično ali pravno osebo, tudi operaterja distribucijskega sistema, ki je odgovorna za prenos energije zaradi dobave končnim odjemalcem ali distribucijskim postajam, ki energijo prodajajo končnim odjemalcem;
21. „operater distribucijskega sistema“ pomeni „operaterja distribucijskega sistema“, kakor je opredeljen v Direktivi 2009/72/ES oziroma Direktivi 2009/73/ES;
22. „podjetje za malo-prodajo energije“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki prodaja energijo končnim odjemalcem;
23. „končni odjemalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
24. „ponudnik energetskih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki opravlja energetske storitve ali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v objektu ali prostorih končnega odjemalca;

▼ B

25. „energetski pregled“ pomeni sistematični postopek za namene ustrezne seznanitve z obstoječim profilom porabe energije stavbe ali skupine stavb, industrijskega ali komercialnega procesa ali obrata ali zasebne ali javne storitve, s katerim se opredelijo in ocenijo stroškovno učinkovite možnosti za prihranek energije ter v okviru katerega se poroča o ugotovitvah;
26. „mala in srednja podjetja“ ali „MSP“ pomenijo podjetja, kakor so opredeljena v naslovu I Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij⁽¹⁾; kategorijo mikro, malih in srednjih podjetij sestavljajo podjetja, ki imajo manj kot 250 zaposlenih ter letni promet, ki ne presega 50 milijonov EUR, in/ali letno bilančno vsoto, ki ne presega 43 milijonov EUR;
27. „pogodbeno zagotavljanje prihranka energije“ pomeni pogodbeni dogovor med koristnikom in ponudnikom ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki se preverja in spremlja v vsem obdobju pogodbe in v okviru katerega se naložbe (delo, dobava ali storitev) v ta ukrep plačujejo sorazmerno s stopnjo izboljšanja energetske učinkovitosti, dogovorjeno s pogodbo, ali drugim dogovorjenim merilom za energetska učinkovitost, kot so finančni prihranki;
28. „inteligentni merilni sistem“ pomeni elektronski sistem, ki lahko meri porabo energije, ob čemer doda več informacij kot običajni števec ter lahko pošilja in prejema podatke z uporabo elektronske komunikacije;
29. „operater prenosnega sistema“ pomeni „operaterja prenosnega sistema“, kot je opredeljen v Direktivi 2009/72/ES oziroma Direktivi 2009/73/ES;
30. „soproizvodnja“ pomeni postopek sočasne proizvodnje toplotne in električne ali mehanske energije;
31. „ekonomsko upravičeno povpraševanje“ pomeni povpraševanje, ki ne presega potreb po ogrevanju ali hlajenju ter bi se po tržnih pogojih lahko zadovoljilo tudi s postopki proizvodnje energije, ki niso soproizvodnja;
32. „koristna toplota“ pomeni toploto, proizvedeno v postopku soproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko upravičenega povpraševanja po ogrevanju ali hlajenju;
33. „električna energija iz soproizvodnje“ pomeni električno energijo, proizvedeno v postopku, ki je povezan s proizvodnjo koristne toplote, in izračunano v skladu z metodologijo iz Priloge I;
34. „soproizvodnja z visokim izkoristkom“ pomeni soproizvodnjo, ki izpolnjuje merila iz Priloge II;

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

▼ B

35. „celotni izkoristek“ pomeni letno vsoto proizvedene električne in mehanske energije ter koristne toplote, deljeno z vložkom goriva, ki se porabi za proizvodnjo toplote v soproizvodnji ter bruto proizvodnjo električne in mehanske energije;
36. „razmerje med električno energijo in toploto“ pomeni razmerje med električno energijo iz soproizvodnje in koristno toploto pri polnem obratovanju soproizvodnje, izračunano z uporabo obratovalnih podatkov določene naprave;
37. „naprava za soproizvodnjo“ pomeni napravo, ki lahko obratuje po postopku soproizvodnje;
38. „naprava za malo soproizvodnjo“ pomeni napravo za soproizvodnjo z obstoječo zmogljivostjo pod 1 MW_e;
39. „naprava za mikrosoproizvodnjo“ pomeni napravo za soproizvodnjo z največjo zmogljivostjo pod 50 kW_e;
40. „indeks pozidanosti“ pomeni razmerje med florisno površino stavb in površino zemljišč na določenem ozemlju;
41. „učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje“ pomeni sistem daljinskega ogrevanja ali hlajenja, pri katerem se uporablja vsaj 50 % energije iz obnovljivih virov, 50 % odvečne toplote, 75 % toplote iz soproizvodnje ali 50 % kombinacije takšne energije in toplote;
42. „učinkovito ogrevanje in hlajenje“ pomeni sistem ogrevanja in hlajenja, ki v primerjavi z izhodišnim scenarijem za nespremenjeno stanje znatno in glede na oceno iz analize stroškov in koristi iz te direktive stroškovno učinkovito zmanjša vnos potrebne primarne energije za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, pri čemer se upošteva energija, potrebna za ekstrakcijo, pretvorbo, prevoz in distribucijo;
43. „učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje“ pomeni sistem dobave za individualno ogrevanje in hlajenje, ki v primerjavi z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem znatno zmanjša vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, potrebne za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, ali zahteva enak vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, vendar ob nižjih stroških, pri čemer se upošteva energija, potrebna za ekstrakcijo, pretvorbo, prevoz in distribucijo;
44. „obsežna prenova“ pomeni prenovo, katere stroški presegajo 50 % vrednosti naložbe za novo primerljivo napravo;
45. „povezovalec“ pomeni ponudnika storitev povpraševanja, ki kombinira več kratkotrajnih bremen porabnika, z namenom da jih prodaja, lahko tudi na dražbi, na organiziranih trgih z energijo.

▼B*Člen 3***Cilji povečanja energetske učinkovitosti**

1. Vsaka država članica določi okvirni nacionalni cilj povečanja energetske učinkovitosti, ki temelji na porabi primarne ali končne energije, na prihranku primarne ali končne energije ali na energetske intenzivnosti. Države članice o teh ciljih v skladu s členom 24(1) in delom 1 Priloge XIV uradno obvestijo Komisijo. Ob tem navedene cilje tudi izrazijo kot absolutno raven porabe primarne energije in porabe končne energije leta 2020 in razložijo, kako in na podlagi katerih podatkov so izračunale to raven.

Pri določitvi navedenih ciljev države članice upoštevajo:

▼M1

(a) da poraba energije v Uniji leta 2020 ne sme preseči 1 483 Mtoe primarne energije ali 1 086 Mtoe končne energije;

▼B

(b) ukrepe iz te direktive;

(c) ukrepe za izpolnitev nacionalnih ciljev varčevanja z energijo, sprejetih v skladu s členom 4(1) Direktive 2006/32/ES, in

(d) druge ukrepe za spodbujanje energetske učinkovitosti v državah članicah in na ravni Unije.

Države članice lahko pri določanju navedenih ciljev upoštevajo nacionalne okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne energije, kot so:

(a) neizkoriščene možnosti za stroškovno učinkovit prihranek energije;

(b) spremembe in napovedi v zvezi z BDP;

(c) spremembe pri uvozu in izvozu energije;

(d) razvoj vseh obnovljivih virov energije, jedrske energije, zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida; in

(e) zgodnje ukrepanje.

▼M1

2. Komisija do 30. junija 2014 oceni doseženi napredek in verjetnost, da poraba energije v Uniji leta 2020 ne bo preseгла 1 483 Mtoe primarne energije in/ali 1 086 Mtoe končne energije.

▼B

3. Komisija pri pregledu iz odstavka 2:

(a) sešteje nacionalne okvirne cilje povečanja energetske učinkovitosti, ki jih sporočijo države članice;

(b) oceni, ali je mogoče vsoto navedenih ciljev šteti za zanesljivo vodilo pri presoji, ali Unija kot celota dosega cilj po načrtih, pri tem pa upošteva oceno prvega letnega poročila v skladu s členom 24(1) in oceno nacionalnih akcijskih načrtov za energetske učinkovitost v skladu s členom 24(2);

▼ B

(c) upošteva dopolnilne analize na podlagi:

- (i) ocene napredka pri porabi energije in pri porabi energije glede na gospodarsko aktivnost na ravni Unije, vključno z napredkom pri učinkovitosti dobave energije v državah članicah, ki so svoje okvirne nacionalne cilje utemeljile na porabi končne energije ali prihranku končne energije, vključno z napredkom, ki je posledica skladnosti teh držav članic s poglavjem III te direktive;
- (ii) rezultatov modelov v zvezi s prihodnjimi trendi porabe energije na ravni Unije;

▼ M1

(d) primerja rezultate iz točk (a) do (c) s količino porabljene energije, ki bi bila potrebna, da poraba energije leta 2020 ne bi preseгла 1 483 Mtoe primarne energije in/ali 1 086 Mtoe končne energije.

▼ M3

4. Komisija do 31. oktobra 2022 oceni, ali je Unija dosegla krovne cilje povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020.

▼ M5

5. Vsaka država članica določi nacionalne okvirne prispevke glede energetske učinkovitosti k ciljem Unije za leto 2030 iz člena 1(1) te direktive v skladu s členoma 4 in 6 Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Države članice pri določanju teh prispevkov upoštevajo, da poraba energije v Uniji leta 2030 ne sme preseči 1 128 Mtoe primarne energije in/ali 846 Mtoe končne energije. Države članice o teh prispevkih uradno obvestijo Komisijo v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih iz postopka iz členov 3 in 7 do 12 Uredbe (EU) 2018/1999 ter v skladu z njim.

▼ M3

6. Komisija oceni krovne cilje povečanja energetske učinkovitosti Unije za leto 2030 iz člena 1(1), da bi do leta 2023 predložila zakonodajni predlog, v katerem bi cilje popravila navzgor, če bi se zaradi gospodarskega ali tehnološkega razvoja bistveno znižali stroški ali če bi bilo to potrebno, da bi Unija izpolnila svoje mednarodne zaveze glede razogljičenja.

▼ B

POGLAVJE II

UČINKOVITOST RABE ENERGIJE

▼ M4

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

Člen 5

Stavbe javnih organov kot zgled

1. Vsaka država članica brez poseganja v člen 7 Direktive 2010/31/EU zagotovi, da se od 1. januarja 2014 vsako leto prenovijo 3 % skupne tlorisne površine stavb v lasti in rabi osrednje vlade, ki se ogrevajo in/ali ohlajajo, in se tako izpolnijo vsaj minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti, ki jih določi z uporabo člena 4 Direktive 2010/31/EU.

Stopnja 3 % se izračuna na podlagi skupne tlorisne površine stavb v lasti in rabi osrednje vlade zadevne države članice, ki imajo skupno uporabno tlorisno površino več kot 500 m² in ki 1. januarja vsakega leta ne izpolnjujejo nacionalnih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti, določenih v skladu s členom 4 Direktive 2010/31/EU. Navedena meja se zniža na 250 m² od 9. julija 2015 naprej.

Če država članica določi, da se obveznost letne prenove 3 % skupne tlorisne površine nanaša tudi na stavbe v lasti in rabi upravnih oddelkov na ravni pod osrednjo vlado, se 3 % stopnja izračuna na podlagi skupne tlorisne površine stavb v lasti in rabi osrednje vlade ter upravnih oddelkov zadevne države članice, ki imajo skupno uporabno tlorisno površino več kot 500 m² oziroma od 9. julija 2015 več kot 250 m² in ki 1. januarja vsakega leta ne izpolnjujejo nacionalnih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti, določenih v skladu s členom 4 Direktive 2010/31/EU.

Države članice se lahko pri izvajanju ukrepov za temeljito prenovo stavb osrednje vlade v skladu s prvim pododstavkom odločijo, da upoštevajo stavbo kot celoto, vključno z ovojem stavbe, opremo, obratovanjem in vzdrževanjem.

Države članice zahtevajo, da imajo pri ukrepih za energetske učinkovitost prednost stavbe osrednje vlade z najnižjo energetske učinkovitostjo, če je to stroškovno učinkovito in tehnično izvedljivo.

2. Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile ali uporabljale zahtev iz odstavka 1 za naslednje kategorije stavb:

- (a) stavbe, ki so uradno zaščitene kot del zaščitenega okolja ali zaradi njihovega posebnega arhitekturnega ali zgodovinskega pomena, če bi izpolnjevanje določenih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti nesprejemljivo spremenilo njihov značaj ali videz;
- (b) stavbe v lasti oboroženih sil ali osrednje vlade, ki se uporabljajo za namene nacionalne obrambe, vendar v to kategorijo ne spadajo posamezni bivalni prostori ali poslovne stavbe, ki jih uporabljajo oborožene sile in drugi uslužbenci nacionalnih obrambnih organov;
- (c) stavbe, ki se uporabljajo za obredne namene ali verske dejavnosti.

3. Če država članica prenove več kot 3% skupne tlorisne površine stavbe osrednje vlade v določenem letu, lahko presežek šteje v okvir letne stopnje prenove v enem od predhodnih ali naslednjih treh let.

▼B

4. Države članice lahko v okvir letne stopnje prenove stavb osrednje vlade štejejo nove stavbe, ki so v uporabi in lasti kot nadomestilo za določene stavbe osrednje vlade, porušene v enem od predhodnih dveh let, ali stavbe, ki so bile prodane, porušene ali so prenehale biti v uporabi v enem od predhodnih dveh let zaradi intenzivnejše uporabe drugih stavb.

5. Države članice za namene odstavka 1 do 31. decembra 2013 pripravijo in objavijo popis stavb osrednje vlade, ki se ogrevajo in/ali ohlajajo in ki imajo skupno uporabno tlorisno površino več kot 500 m² oziroma od 9. julija 2015 več kot 250 m², razen stavb, izvzetih na podlagi odstavka 2. Popis vsebuje naslednje podatke:

(a) tlorisno površino v m² in

(b) energetska učinkovitost vsake stavbe ali zadevne podatke o energiji.

6. Brez poseganja v člen 7 Direktive 2010/31/EU lahko države članice izberejo alternativni pristop k odstavkom 1 do 5 tega člena ter sprejmejo druge stroškovno učinkovite ukrepe, vključno s temeljitimi prenovami in ukrepi za spremembo vedenja uporabnikov stavb, s katerimi bi do leta 2020 dosegle prihranek energije v upravičenih stavbah v lasti in rabi osrednje vlade, ki je najmanj enak prihranku, ki je določen v odstavku 1 in o katerem se poroča letno.

Za namene alternativnega pristopa lahko države članice prihranek energije, ki bi ga dosegle z uporabo odstavkov 1 do 4, ocenijo na podlagi ustreznih standardnih vrednosti za porabo energije v referenčnih stavbah osrednje vlade pred obnovo in po njej ter na podlagi ocenjene površine njenega stavbnega fonda. Kategorije referenčnih stavb osrednje vlade so reprezentativne za ta stavbni fond.

Države članice, ki izberejo alternativni pristop, Komisijo do 31. decembra 2013 uradno obvestijo o alternativnih ukrepih, ki jih nameravajo sprejeti, in prikažejo, kako naj bi dosegle enakovredno izboljšanje energetske učinkovitosti stavb osrednje vlade.

7. Države članice spodbujajo javne organe, tudi na regionalni in lokalni ravni, ter organe za socialna stanovanja, za katere velja javno pravo, naj v skladu s svojimi pristojnostmi in upravnimi strukturami:

(a) sprejmejo načrt za energetska učinkovitost, ki je samostojen ali del širšega načrta za podnebje ali okolje ter vključuje posebne cilje in ukrepe za prihranek energije in za povečanje energetske učinkovitosti, da bi sledili zgledu stavb osrednje vlade, kot je določeno v odstavkih 1, 5 in 6;

(b) kot del izvajanja svojega načrta vzpostavijo sistem upravljanja z energijo, vključno z energetskimi pregledi;

▼B

- (c) za financiranje prenov in izvajanje načrtov za dolgoročno ohranitev ali izboljšanje energetske učinkovitosti po potrebi uporabijo podjetja za energetske storitve in pogodbeno zagotavljanje prihranka energije.

*Člen 6***Nakupi javnih organov**

1. Države članice zagotovijo, da osrednje vlade kupujejo le izdelke, storitve in stavbe z visoko energetske učinkovitostjo, kakor je določeno v Prilogi III, kolikor je to v skladu s stroškovno učinkovitostjo, ekonomsko izvedljivostjo, večjo trajnostjo, tehnično ustreznostjo in zadostno ravnijo konkurence.

Obveznost iz prvega pododstavka se uporablja za pogodbe o nakupu izdelkov, storitev in stavb s strani javnih organov, če je vrednost takih pogodb enaka ali večja od pragov, določenih v členu 7 Direktive 2004/18/ES.

2. Obveznost iz odstavka 1 se uporablja za pogodbe oboroženih sil le, kolikor to ni v nasprotju z naravo in glavnim ciljem dejavnosti oboroženih sil. Obveznost se ne uporablja za pogodbe za dobavo vojaške opreme, kakor je opredeljena v Direktivi 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti ⁽¹⁾.

3. Države članice spodbujajo javne organe, tudi na regionalni in lokalni ravni, naj v skladu s svojimi pristojnostmi in upravnimi strukturami sledijo zgledu osrednje vlade ter kupujejo le izdelke, storitve in stavbe z visoko energetske učinkovitostjo. Države članice spodbujajo javne organe, da pri javnih razpisih za storitve, ki imajo znaten energetske vidik, ocenijo možnost sklepanja dolgoročnih pogodb, ki zagotavljajo dolgoročni prihranek energije.

4. Brez poseganja v odstavek 1 lahko države članice pri nakupu svežnja izdelkov, ki kot celota spada na področje uporabe delegiranega akta, sprejetega na podlagi Direktive 2010/30/EU, zahtevajo, da ima skupna energetska učinkovitost prednost pred energetske učinkovitostjo posameznih izdelkov znotraj tega svežnja, tj. nakup svežnja izdelkov, ki izpolnjuje merilo pripadnosti najvišjemu razredu energetske učinkovitosti.

⁽¹⁾ UL L 216, 20.8.2009, str. 76.

▼ **M3***Člen 7***Obveznost prihranka energije**

1. Države članice morajo doseči skupni prihranek končne porabe energije, ki ustreza vsaj:

- (a) novim letnim prihrankom v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 v višini 1,5 % letne količine prodane energije končnim odjemalcem, glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2013. Iz tega izračuna se lahko deloma ali v celoti izključi količina prodane energije, ki se porabi za prevoz;
- (b) novim letnim prihrankom v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 v višini 0,8 % letne porabe končne energije, glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019. Z odstopanjem od te zahteve morata Ciper in Malta doseči nove letne prihranke v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 v višini 0,24 % letne porabe končne energije, glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019.

Države članice lahko pri izračunu upoštevajo prihranke energije, ki izhajajo iz ukrepov politik, bodisi uvedenih do 31. decembra 2020 ali po tem datumu, če ti ukrepi privedejo do novih posameznih ukrepov, ki se izvedejo po 31. decembru 2020.

Države članice še naprej dosegajo nove letne prihranke v skladu s točko (b) prvega pododstavka v desetletnih obdobjih po letu 2030, razen če se v pregledih Komisije do leta 2027 in vsakih 10 let zatem ugotovi, da to ni več potrebno za to, da se dosežejo dolgoročni energetske in podnebni cilji Unije za leto 2050.

Države članice določijo, kako bo izračunana količina novih prihrankov razporejena v posameznem obdobju, navedenem v točkah (a) in (b) prvega pododstavka, če se do konca posameznega obdobja obveznosti dosežejo zahtevani celotni skupni prihranki končne porabe energije.

2. Če države članice izpolnijo vsaj svojo obveznost skupnega prihranka končne porabe energije iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, lahko zahtevano količino prihrankov energije izračunajo na enega ali več od naslednjih načinov:

- (a) uporabijo letno stopnjo prihranka pri prodaji energije končnim odjemalcem ali pri porabi končne energije glede na povprečje v zadnjih treh letih pred 1. januarjem 2019;
- (b) iz osnove za izračun deloma ali v celoti izključijo energijo, ki se porabi za prevoz;
- (c) uporabijo katero koli od možnosti iz odstavka 4.

3. Kadar se države članice odločijo, da bodo uporabile možnosti iz točk (a), (b) oziroma (c) odstavka 2, določijo:

- (a) svojo letno stopnjo prihranka, ki jo bodo uporabile pri izračunu svojih skupnih prihrankov končne porabe energije in s katero bodo zagotovile, da njihova končna količina neto prihrankov energije ne bo manjša od tiste, ki se zahteva na podlagi točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, in

▼ **M3**

- (b) svojo osnovo za izračun, iz katere lahko deloma ali v celoti izključijo energijo, ki se porabi za prevoz.
4. Vsaka država članica lahko ob upoštevanju odstavka 5:
- (a) opravi izračun, zahtevan v točki (a) prvega pododstavka odstavka 1, z uporabo vrednosti 1 % v letih 2014 in 2015; 1,25 % v letih 2016 in 2017 ter 1,5 % v letih 2018, 2019 in 2020;
- (b) izključi iz izračuna vso ali del količine prodane energije, ki se v obdobju obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 porabi za industrijske dejavnosti, navedene v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, ali vso ali del končne energije, ki se v navedenih dejavnostih porabi v obdobju obveznosti iz točke (b) navedenega pododstavka;
- (c) pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturo za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, zaradi izvajanja zahtev iz člena 14(4), točke (b) člena 14(5) in člena 15(1) do (6) in (9). Države članice obvestijo Komisijo o svojih nameranih ukrepih politike iz te točke za obdobje od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih. Učinek teh ukrepov se izračuna v skladu s Prilogo V in se vključi v te načrte;
- (d) pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, ki izhaja iz posameznih ukrepov, ki se po novem izvajajo od 31. decembra 2008 in imajo učinek še leta 2020 v zvezi z obdobjem obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 in po letu 2020 v zvezi z obdobjem iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, ter jih je mogoče meriti in preverjati;
- (e) pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, ki izhaja iz ukrepov politike, če je mogoče dokazati, da so ti ukrepi privedli do posameznih ukrepov, ki so se izvedli od 1. januarja 2018 in do 31. decembra 2020 ter zagotavljajo prihranke po 31. decembru 2020;
- (f) iz izračuna količine zahtevanih prihrankov energije izključi 30 % preverljive količine energije, ki je bila proizvedena na ali v stavbah za lastno uporabo zaradi ukrepov politik, ki spodbujajo namestitve novih tehnologij za energijo iz obnovljivih virov;
- (g) pri količini zahtevanih prihrankov energije upošteva prihranek energije, ki presega prihranek energije, ki se zahteva za obdobje obveznosti od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020, če so ti prihranki rezultat posameznih ukrepov, izvedenih v okviru ukrepov politike iz členov 7a in 7b, ki so jih države članice sporočile v svojih nacionalnih akcijskih načrtih za energetska učinkovitost in o katerih so poročale v svojih poročilih o napredku v skladu s členom 24.

▼ **M3**

5. Države članice ločeno uporabijo in izračunajo učinek možnosti, izbranih na podlagi odstavka 4 za obdobji iz točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 1:

(a) za izračun količine prihrankov energije, zahtevanih za obdobje obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1, lahko države članice uporabijo točke (a) do (d) odstavka 4. Vse možnosti, izbrane na podlagi 4, skupaj ne predstavljajo več kot 25 % količine prihrankov energije iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1;

(b) za izračun količine prihrankov energije, zahtevanih za obdobje obveznosti iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1, lahko države članice uporabijo točke (b) do (g) odstavka 4, če imajo posamezni ukrepi iz točke (d) odstavka 4 preverljiv in merljiv učinek tudi po 31. decembru 2020. Vse možnosti, izbrane na podlagi odstavka 4, skupaj ne predstavljajo več kot 35 % količine prihrankov energije, izračunanih v skladu z odstavkoma 2 in 3.

Ne glede na to, ali države članice iz svoje osnove za izračun deloma ali v celoti izključijo energijo, ki se porabi za prevoz, ali izkoristijo možnosti iz odstavka 4, zagotovijo, da izračunana neto količina novih prihrankov, ki jo morajo doseči pri porabi končne energije v obdobju obveznosti od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030, ni manjša od količine, ki izhaja iz uporabe stopnje letnega prihranka iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1.

6. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih v skladu s Prilogo III k Uredbi (EU) 2018/1999 opišejo izračun količine prihrankov energije, ki naj bi jo dosegle v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena, in po potrebi razložijo, kako so določile stopnjo letnega prihranka in osnovo za izračun ter kako in v kakšnem obsegu so uporabile možnosti iz odstavka 4 tega člena.

7. Prihranki energije, doseženi po 31. decembru 2020, se ne upoštevajo v količini zahtevanih prihrankov energije za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

8. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko države članice, ki zavezanim stranem dovolijo uporabo možnosti iz točke (b) člena 7a(6), za namene točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena upoštevajo prihranke energije, dosežene v katerem koli letu po letu 2010 in pred začetkom obdobja obveznosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena, kot da so bili ti prihranki energije doseženi po 31. decembru 2013 in pred 1. januarjem 2021, če obstajajo vse naslednje okoliščine:

(a) sistem obveznosti energetske učinkovitosti je veljal kadar koli med 31. decembrom 2009 in 31. decembrom 2014 in je bil vključen v prvi nacionalni akcijski načrt države članice za energetske učinkovitost, predložen v skladu s členom 24(2);

▼ **M3**

- (b) prihranki so bili doseženi v okviru sistema obveznosti;
- (c) prihranki so izračunani v skladu s Prilogo V;
- (d) leta, v katerih naj bi bili prihranki doseženi, so bila vključena v nacionalne akcijske načrte za energetska učinkovitost v skladu s členom 24(2).

9. Države članice zagotovijo, da se prihranki, ki izhajajo iz ukrepov politik iz členov 7a in 7b ter člena 20(6), izračunajo v skladu s Prilogo V.

10. Države članice dosežejo zahtevano količino prihrankov iz odstavka 1 tega člena bodisi z uvedbo sistema obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 7a bodisi s sprejetjem alternativnih ukrepov politike iz člena 7b. Države članice lahko sistem obveznosti energetske učinkovitosti kombinirajo z alternativnimi ukrepi politik.

11. Države članice pri oblikovanju ukrepov politike za izpolnitev svojih obveznosti glede doseganja prihranka energije, v skladu z merili, ki jih same določijo, in ob upoštevanju svojih obstoječih praks na tem področju upoštevajo potrebo po ublažitvi energetske revščine, tako da zahtevajo, kolikor je to ustrezno, da se pri izvajanju dela ukrepov za energetska učinkovitost v okviru nacionalnih sistemov obveznosti energetske učinkovitosti, alternativnih ukrepov politike ali programov ali ukrepov, ki se financirajo iz nacionalnega sklada za energetska učinkovitost, da prednost ranljivim gospodinjstvom, vključno z energetska revnimi, in, če je to ustrezno, tistim v socialnih stanovanjih.

Države članice informacije o izidu ukrepov za ublažitev energetske revščine v okviru te direktive vključijo v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999.

12. Države članice dokažejo, da se v primeru prekrivanja učinka ukrepov politike ali posameznih ukrepov prihrankov energije ne šteje dvojno.

Člen 7a

Sistemi obveznosti energetske učinkovitosti

1. Če se države članice odločijo, da bodo svoje obveznosti glede doseganja količine prihrankov, ki se zahteva na podlagi člena 7(1), izpolnile s sistemom obveznosti energetske učinkovitosti, zagotovijo, da zavezane strani iz odstavka 2 tega člena, ki delujejo na ozemlju posamezne države članice, brez poseganja v člen 7(4) in (5), izpolnjujejo svojo zahtevo glede skupnega prihranka končne porabe energije iz člena 7(1).

Države članice se po potrebi lahko odločijo, da lahko zavezane strani svoje obveznosti prihranka v celoti ali deloma izpolnijo s prispevkom v nacionalni sklad za energetska učinkovitost v skladu s členom 20(6).

▼ **M3**

2. Države članice med distributerji energije, podjetji za maloprodajo energije in distributerji ali podjetji za maloprodajo goriva za prevoz, ki delujejo na njihovem ozemlju, na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril določijo zavezane strani. Količino prihrankov energije, ki je potrebna za izpolnitev obveznosti, zavezane strani dosežejo pri končnih odjemalcih, ki jih neodvisno od izračuna na podlagi člena 7(1) določi država članica, oziroma, če se država članica tako odloči, prek potrjenih prihrankov drugih strani, kot je opisano v točki (a) odstavka 6 tega člena.

3. Kadar so podjetja za maloprodajo energije določena kot zavezane strani na podlagi odstavka 2, države članice zagotovijo, da ta podjetja pri izpolnjevanju svojih obveznosti ne ustvarjajo preprek, ki porabnike ovirajo pri zamenjavi dobavitelja.

4. Države članice količino prihrankov energije, ki jih zahtevajo od vsake zavezane strani, izrazijo v porabi končne ali primarne energije. Metoda, s katero se izrazi zahtevana količina prihrankov energije, se uporabi tudi za izračun prihrankov, ki jih uveljavljajo zavezane strani. Uporabijo se pretvorbeni faktorji iz Priloge IV.

5. Države članice vzpostavijo sisteme za merjenje, nadziranje in preverjanje, v okviru katerih se dokumentirano preveri vsaj statistično pomemben delež in reprezentativen vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki so jih uvedle zavezane strani. Merjenje, nadziranje in preverjanje se izvaja neodvisno od zvezanih strani.

6. V okviru sistema obveznosti energetske učinkovitosti države članice lahko storijo eno ali oboje od naslednjega:

- (a) zavezanim stranem dovolijo, da pri svoji obveznosti upoštevajo potrjene prihranke energije, ki so jih dosegli ponudniki energetskih storitev ali druge tretje strani, tudi kadar zavezane strani spodbujajo ukrepe prek drugih organov, ki jih je odobrila država, ali prek javnih organov, med katerimi so lahko tudi formalna partnerstva in ki se lahko financirajo iz drugih virov. Kadar države članice to dovolijo, zagotovijo, da se za potrjevanje prihrankov energije uporablja postopek odobritve, ki so ga vzpostavile države članice in je jasen, pregleden in odprt za vse udeležence na trgu ter katerega cilj je zmanjšanje stroškov potrjevanja;
- (b) zavezanim stranem dovolijo, da upoštevajo prihranke, dosežene v danem letu, kot da bi bili doseženi v katerem koli od preteklih štirih ali naslednjih treh let, če pri tem nista prekoračeni obdobji obveznosti iz člena 7(1).

Države članice ocenijo vpliv neposrednih in posrednih stroškov sistemov obveznosti energetske učinkovitosti na konkurenčnost energetske intenzivnih panog, ki so izpostavljene mednarodni konkurenci, in po potrebi sprejmejo ukrepe za zmanjšanje tega vpliva.

▼ M3

7. Države članice enkrat letno objavijo prihranke energije, ki jih je dosegla vsaka zavezana stran ali vsaka podkategorija zavezane strani, in skupne prihranke, dosežene v okviru sistema.

*Člen 7b***Alternativni ukrepi politike**

1. Kadar se države članice odločijo, da bodo svoje obveznosti glede doseganja prihrankov, ki se zahtevajo na podlagi člena 7(1), izpolnile z alternativnimi ukrepi politike, brez poseganja v člen 7(4) in (5) zagotovijo, da se prihranki energije, ki se zahtevajo na podlagi člena 7(1), dosežejo pri končnih odjemalcih.

2. Za vse ukrepe, razen tistih, ki so povezani z obdavčitvijo, države članice vzpostavijo sisteme za merjenje, nadziranje in preverjanje, v okviru katerih se dokumentirano preveri vsaj statistično pomemben delež in reprezentativni vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki so jih uvedle udeležene ali pooblaščen strani. Merjenje, nadziranje in preverjanje se izvaja neodvisno od udeleženi ali pooblaščenih strani.

▼ B*Člen 8***Energetski pregledi in sistemi upravljanja z energijo**

1. Države članice si prizadevajo, da so vsem končnim odjemalcem na voljo kakovostni energetski pregledi, ki so stroškovno učinkoviti in:

- (a) jih neodvisno izvajajo kvalificirani in/ali akreditirani strokovnjaki v skladu z merili o usposobljenosti ali
- (b) jih izvajajo in nadzirajo neodvisni organi v skladu z nacionalno zakonodajo.

Energetske preglede iz prvega pododstavka lahko izvajajo notranji strokovnjaki ali energetski pregledovalci, če je zadevna država članica vzpostavila sistem zagotavljanja in preverjanja njihove kakovosti, po potrebi vključno z letnim naključnim izborom najmanj statistično pomembnega deleža vseh energetskih pregledov, ki jih opravijo.

Za zagotavljanje visoke kakovosti energetskih pregledov in sistemov upravljanja z energijo države članice določijo pregledna in nediskriminatorna minimalna merila za energetske preglede, ki temeljijo na Prilogi VI.

Energetski pregledi ne vključujejo določb o prepovedi posredovanja ugotovitev pregledov kvalificiranemu/akreditiranemu ponudniku energetskih storitev, če odjemalec temu ne nasprotuje.

2. Države članice oblikujejo programe, s katerimi spodbujajo izvajanje energetskih pregledov v malih in srednjih podjetjih ter naknadno izvajanje priporočil, ki izhajajo iz teh pregledov.

▼B

Na podlagi preglednih in nediskriminatornih meril ter brez poseganja v pravo Unije o državni pomoči lahko države članice vzpostavijo programe podpore za MSP, tudi če so ta sklenila prostovoljne sporazume, za kritje stroškov energetskih pregledov in izvajanja stroškovno zelo učinkovitih priporočil, ki izhajajo iz energetskih pregledov, če se predlagani ukrepi izvedejo.

Države članice MSP seznanijo, tudi prek posredniških organizacij, ki jih zastopajo, z dejanskimi primeri, kako lahko sistemi upravljanja z energijo ugodno vplivajo na njihovo dejavnost. Komisija pomaga državam članicam s podpiranjem izmenjave najboljših praks na tem področju.

3. Države članice pripravijo tudi programe, s katerimi gospodinjstva prek ustreznih svetovalnih služb ozaveščajo o koristih tovrstnih pregledov.

Države članice spodbujajo programe usposabljanja, s katerimi energetski pregledovalci pridobijo ustrezno znanje in usposobljenost, ter s tem omogočijo, da je na voljo dovolj strokovnjakov.

4. Države članice zagotovijo, da se v podjetjih, ki niso MSP, izvede energetski pregled, ki ga neodvisno in stroškovno učinkovito izvedejo kvalificirani in/ali akreditirani strokovnjaki ali ga izvedejo in nadzirajo neodvisni organi v skladu z nacionalno zakonodajo do 5. decembra 2015 in najmanj na vsaka štiri leta od datuma zadnjega energetskega pregleda.

5. Za energetske preglede, ki so izvedeni neodvisno na podlagi minimalnih meril, ki temeljijo na Prilogi VI, in v okviru prostovoljnih sporazumov med organizacijami zainteresiranih strani in imenovanim organom ter jih nadzira zadevna država članica ali drugi organi, ki so jih pristojni organi ustrezno pooblastili, ali Komisija, velja, da izpolnjujejo zahteve iz odstavka 4.

Dostop udeležencev na trgu, ki ponujajo energetske storitve, temelji na preglednih in nediskriminatornih merilih.

6. Podjetja, ki niso MSP in izvajajo sistem upravljanja z energijo ali okoljem, ki ga je potrdil neodvisni organ v skladu z veljavnimi evropskimi ali mednarodnimi standardi, so izvzeta iz zahtev iz odstavka 4, če države članice zagotovijo, da zadevni sistem upravljanja vključuje energetski pregled na podlagi minimalnih meril, ki temeljijo na Prilogi VI.

7. Energetski pregledi so lahko samostojni ali del širše okoljske presoje. Države članice lahko zahtevajo, da se v energetski pregled vključi ocena tehnične in ekonomske izvedljivosti priključitve na obstoječe ali načrtovano omrežje za daljinsko ogrevanje ali hlajenje.

Brez poseganja v zakonodajo Unije o državni pomoči lahko države članice izvajajo spodbude in programe podpore za izvajanje priporočil, ki izhajajo iz energetskih pregledov, in podobne ukrepe.

▼ B*Člen 9*▼ M7**Merjenje porabe zemeljskega plina**

1. Države članice v mejah tehnične izvedljivosti, finančne sprejemljivosti in sorazmerno z morebitnimi prihranki energije zagotovijo, da imajo končni odjemalci zemeljskega plina na voljo individualne števec po konkurenčnih cenah, ki natančno prikazujejo dejansko količino porabljene energije in informacije o dejanskem času njene porabe.

▼ B

Tak individualni števec po konkurenčnih cenah je vedno na voljo, kadar se:

- (a) obstoječi števec zamenja, razen če je to tehnično neizvedljivo ali cenovno neučinkovito glede na ocenjene možne dolgoročne prihranke;
- (b) naredi nova napeljava na novi stavbi ali pri večji prenovi stavbe, kakor je določeno v Direktivi 2010/31/EU.

▼ M7

2. Kadar in kolikor države članice uvedejo sisteme naprednega merjenja in napredne števec za zemeljski plin v skladu z Direktivo 2009/73/ES:

▼ B

- (a) zagotovijo, da merilni sistemi končnim odjemalcem prikazujejo informacije o dejanskem času porabe in da se pri določitvi minimalnih funkcionalnosti števec in obveznosti, ki jih imajo udeleženci na trgu, v celoti upoštevajo cilji energetske učinkovitosti in koristi za končne odjemalce;
- (b) zagotovijo varnost inteligentnih števec in sporočanja podatkov ter zasebnost končnih odjemalcev v skladu z ustrežno zakonodajo Unije o varstvu podatkov in zasebnosti;

▼ M7

_____

▼ B

- (e) zahtevajo, da odjemalci ob namestitvi inteligentnih števec dobijo ustrezne nasvete in informacije, zlasti o vseh njihovih možnostih za upravljanje odčitavanja števec in spremljanje porabe energije.

▼ M3

_____

▼ **M3***Člen 9a***Merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode**

1. Države članice zagotovijo, da imajo končni odjemalci daljinskega ogrevanja, daljinskega hlajenja in sanitarne tople vode na voljo števec po konkurenčnih cenah, ki natančno prikazujejo njihovo dejansko količino porabljenе energije.

2. Če se stavba pri ogrevanju, hlajenju ali dobavi sanitarne tople vode oskrbuje iz centralnega vira, ki oskrbuje več stavb, ali iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, se števec namesti na toplotni izmenjevalnik ali na mesto oddaje.

*Člen 9b***Individualno merjenje ter delitev stroškov za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo**

1. V večstanovanjskih in večnamenskih stavbah, ki imajo centralni vir ogrevanja ali centralni vir hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, se individualni števci za merjenje porabe toplote, hlajenja ali sanitarne tople vode namestijo v vsaki stavbni enoti, če je tehnično izvedljivo in stroškovno učinkovito v smislu, da je sorazmerno glede na morebitne prihranke energije.

Kadar uporaba individualnih števcov tehnično ni izvedljiva ali merjenje porabe ogrevanja v vsaki stavbni enoti ni stroškovno učinkovito, se uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju, razen če zadevna država članica dokaže, da namestitve takšnih delilnikov stroškov ogrevanja ne bi bila stroškovno učinkovita. V teh primerih se lahko preuči možnost alternativnih stroškovno učinkovitih načinov merjenja porabe toplote. Vsaka država članica jasno določi in objavi splošna merila, metodologije in/ali postopke, na podlagi katerih se ugotovita tehnična neizvedljivost in stroškovna neučinkovitost.

2. V novih večstanovanjskih stavbah in stanovanjskih delih novih večnamenskih stavb, ki imajo centralni vir ogrevanja za sanitarno toplo vodo ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja, se za merjenje porabe sanitarne tople vode ne glede na prvi pododstavek odstavka 1 namestijo individualni števci.

3. Kadar se večstanovanjske ali večnamenske stavbe oskrbujejo z daljinskim ogrevanjem ali daljinskim hlajenjem ali kadar v njih prevladujejo lastni skupni sistemi ogrevanja ali hlajenja, države članice za zagotovitev preglednosti in točnosti obračunavanja individualne porabe zagotovijo, da so vzpostavljena pregledna, javno dostopna nacionalna pravila o delitvi stroškov ogrevanja, hlajenja in porabe sanitarne tople vode v takšnih stavbah. Takšna pravila po potrebi vključujejo smernice o načinu delitve stroškov za energijo, ki se uporablja za:

(a) sanitarno toplo vodo;

▼ M3

- (b) toploto, ki se oddaja iz napeljave v stavbi in za ogrevanje skupnih prostorov, kadar so stopnišča in hodniki opremljeni z radiatorji;
- (c) ogrevanje ali hlajenje stanovanj.

*Člen 9c***Zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem**

1. Za namene členov 9a in 9b morajo biti števci in delilniki stroškov ogrevanja, nameščeni po 25. oktobru 2020, naprave z daljinskim odčitavanjem. Pogoji za tehnično izvedljivost in stroškovno učinkovitost iz člena 9b(1) se še naprej uporabljajo.
2. Števci in delilniki stroškov ogrevanja, ki jih ni mogoče daljinsko odčitavati, a so že bili nameščeni, se opremijo s funkcijo daljinskega odčitavanja ali pa se do 1. januarja 2027 zamenjajo z napravami z daljinskim odčitavanjem, razen če zadevna država članica dokaže, da to ne bi bilo stroškovno učinkovito.

▼ B*Člen 10***▼ M7****Informacije na računu za zemeljski plin**

1. Kadar končni odjemalci nimajo naprednih števecov iz Direktive 2009/73/ES, države članice do 31. decembra 2014 zagotovijo, da so informacije na računu za zemeljski plin zanesljive, točne in da temeljijo na dejanski porabi v skladu s točko 1.1 Priloge VII, če je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno.

▼ B

Ta obveznost se lahko izpolni s sistemom rednega samoodčitavanja končnih odjemalcev, ki odčitane podatke s števca sporočajo dobavitelju energije. Le če končni odjemalec ne sporoči odčitanih podatkov s števca za zadevno obračunsko obdobje, se obračun pripravi na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska.

▼ M7

2. Števci, nameščeni v skladu z Direktivo 2009/73/ES, omogočajo zagotavljanje točnih informacij na računu na podlagi dejanske porabe. Države članice zagotovijo, da imajo končni odjemalci možnost enostavnega dostopa do dodatnih informacij o pretekli porabi, ki omogočajo podrobno samopreverjanje.

▼ B

Dodatne informacije o pretekli porabi vključujejo:

- (a) kumulativne podatke za obdobje najmanj treh predhodnih let ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi. Podatki ustrezajo obdobjem, za katera so na voljo informacije o vmesnih obračunih; in

▼ B

- (b) tudi podrobne podatke o času porabe za vsak dan, teden, mesec in leto. Taki podatki so dani na voljo končnemu odjemalcu prek spleta ali vmesnika števecja za obdobje najmanj zadnjih 24 mesecev ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi.
3. Države članice ne glede na to, ali so bili inteligentni števeci nameščeni ali ne:
- (a) zahtevajo, da kolikor so informacije o obračunu električne energije in pretekli porabi končnih odjemalcev na voljo, se na zahtevo končnega odjemalca dajo na voljo ponudniku energetske storitve, ki ga imenuje končni odjemalec;
- (b) zagotovijo, da imajo končni odjemalci možnost elektronskega prejemanja informacij o obračunu in obračunov ter da odjemalci na zahtevo prejmejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil pripravljen njihov obračun, zlasti če obračuni ne temeljijo na dejanski porabi;
- (c) zagotovijo, da končni odjemalci poleg obračuna dobijo na voljo ustrezne informacije o celovitem prikazu tekočih stroškov za porabljeno energijo v skladu s Prilogo VII;
- (d) lahko določijo, da na zahtevo končnega odjemalca informacije, vključene v te obračune, ne štejejo kot zahteva za plačilo. V takšnih primerih države članice zagotovijo, da dobavitelji virov energije nudijo prožno ureditev za dejanska plačila;
- (e) zahtevajo, da se informacije o stroških energije in predračuni zanje porabnikom zagotavljajo na zahtevo ter pravočasno in v lahko razumljivi obliki, ki porabnikom omogoča primerjavo ponudb na enaki osnovi.

▼ M3*Člen 10a***Informacije o obračunu in porabi za ogrevanje in hlajenje ter sanitarno toplo vodo**

1. Kadar so nameščeni števeci ali delilniki stroškov ogrevanja, države članice zagotovijo, da so informacije o obračunu in porabi zanesljive in točne ter da temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih iz delilnikov stroškov ogrevanja v skladu s točkama 1 in 2 Priloge VIIa za vse končne porabnike, in sicer za fizične ali pravne osebe, ki kupujejo ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo za lastno končno uporabo, ali fizične ali pravne osebe, ki stanujejo v individualni stavbi ali enoti v večstanovanjski ali večnamenski stavbi, v kateri se ogrevanje, hlajenje ali sanitarna topla voda dobavljajo iz centralnega vira, in nimajo neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije.

Kadar država članica tako določi, se lahko ta obveznost, razen v primeru individualno merjene porabe na podlagi odčitanih podatkov iz delilnikov stroškov ogrevanja v skladu s členom 9b, izpolni tako, da se vzpostavi sistem, v katerem končni odjemalec ali končni porabnik sam redno odčitava in sporoča podatke s svojega števecja. Samo če končni odjemalec ali končni porabnik ne sporoči odčitanih podatkov s števecja za zadevno obračunsko obdobje, se obračun pripravi na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska.

▼ M3

2. Države članice:

- (a) zahtevajo, da se informacije o obračunu energije in pretekli porabi ali odčitani podatki iz delilnikov stroškov ogrevanja končnih porabnikov, če so na voljo, na zahtevo končnega porabnika dajo na voljo ponudniku energetske storitve, ki ga določi končni porabnik;
- (b) zagotovijo, da imajo končni odjemalci možnost, da informacije o obračunu in obračune prejema v elektronski obliki;
- (c) zagotovijo, da so v obračunu vsem končnim uporabnikom posredujejo jasne in razumljive informacije v skladu s točko 3 Priloge VIIa in
- (d) spodbujajo kibernetno varnost ter zagotovijo zasebnost in varstvo osebnih podatkov končnih porabnikov v skladu z veljavno zakonodajo Unije.

Države članice lahko določijo, da se na zahtevo končnega odjemalca zagotovitev informacij o obračunu ne šteje kot zahteva za plačilo. V teh primerih države članice zagotovijo prilagodljivo ureditev za dejansko plačilo.

3. Države članice odločijo, kdo je odgovoren za zagotavljanje informacij iz odstavkov 1 in 2 končnim porabnikom, ki nimajo neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije.

*Člen 11***▼ M7****Stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunavanju porabe zemeljskega plina****▼ M3**

Države članice zagotovijo, da končni odjemalci vse svoje obračune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno ter da imajo na ustrezen način in brezplačno dostop do informacij o svoji porabi.

*Člen 11a***Stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu ter porabi za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo**

1. Države članice zagotovijo, da končni porabniki vse svoje obračune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno ter da imajo na ustrezen način in brezplačno tudi dostop do informacij o svoji porabi.

2. Ne glede na odstavek 1 tega člena se razdelitev stroškov v zvezi z informacijami o obračunu za individualno porabo ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode v večstanovanjskih in večnamenskih stavbah v skladu s členom 9b opravi nepridobitno. Stroški, ki nastanejo zaradi dodelitve te naloge tretji strani, kot je ponudnik storitev ali lokalni dobavitelj energije, ter zajemajo merjenje, dodelitev stroškov in obračun za dejansko individualno porabo v takšnih stavbah, se lahko prenesejo na končne porabnike, kolikor so ti stroški razumni.

▼ M3

3. Za zagotovitev razumnih stroškov za storitve individualnega merjenja iz odstavka 2 države članice lahko s sprejetjem ustreznih ukrepov spodbudijo konkurenco v tem storitvenem sektorju, na primer priporočijo ali drugače spodbujajo uporabo razpisnih postopkov in/ali uporabo interoperabilnih naprav in sistemov, ki omogočajo lažjo zamenjavo ponudnika storitev.

▼ B*Člen 12***Program za obveščanje in krepitev vloge porabnikov**

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi male porabnike energije, tudi gospodinjstva, spodbujajo k učinkoviti rabi energije in jim to omogočajo. Ti ukrepi so lahko del nacionalne strategije.

2. Za namene odstavka 1 ti ukrepi vključujejo enega ali več elementov iz točk (a) ali (b):

(a) vrsta instrumentov in politik za spodbujanje spremembe vedenja, med katerimi so lahko:

(i) davčne spodbude;

(ii) dostop do financiranja, nepovratnih sredstev ali subvencij;

(iii) obveščanje;

(iv) vzorčni projekti;

(v) dejavnosti na delovnem mestu;

(b) načini in sredstva za pritegnitev porabnikov in organizacij porabnikov pri morebitni uvedbi inteligentnih števecov z obveščanjem o:

(i) stroškovno učinkovitih in lahko izvedljivih sprememb rabe energije;

(ii) ukrepov za energetske učinkovitost.

*Člen 13***Kazni**

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo v primeru neupoštevanja nacionalnih določb, sprejetih v skladu s ► **M7** členi 7 do 11a ◀ in členom 18(3), ter sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o teh določbah do 5. junija 2014 ter jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

POGLAVJE III

UČINKOVITOST OSKRBE Z ENERGIJO

Člen 14

Spodbujanje učinkovitosti pri ogrevanju in hlajenju

1. Države članice do 31. decembra 2015 izvedejo celovito oceno možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter o njej uradno obvestijo Komisijo; ta ocena vključuje informacije iz Priloge VIII. Če so enakovredno oceno že izvedle, o tem uradno obvestijo Komisijo.

V celoviti oceni se v celoti upošteva analiza nacionalnih možnosti za sproizvodnjo z visokim izkoristkom, opravljena v skladu z Direktivo 2004/8/ES.

Na zahtevo Komisije se ocena posodobi vsakih pet let in pošlje Komisiji. Komisija poda vsako tako zahtevo vsaj eno leto pred rokom.

2. Države članice sprejmejo politike, ki spodbujajo ustrezno upoštevanje – na lokalni in regionalni ravni – možnosti uporabe sistemov učinkovitega ogrevanja in hlajenja, zlasti tistih, ki uporabljajo sproizvodnjo z visokim izkoristkom. Upošteva se možnost razvoja lokalnih in regionalnih trgov toplote.

3. Države članice za namene ocene iz odstavka 1 v skladu z delom 1 Priloge IX izvedejo analizo stroškov in koristi za svoje ozemlje, ki temelji na podnebnih razmerah, ekonomski izvedljivosti in tehnični ustreznosti. Analiza stroškov in koristi lahko prispeva k identifikaciji rešitev za zadovoljevanje potreb po ogrevanju in hlajenju, ki so najbolj gospodarne z viri in stroškovno učinkovite. Navedena analiza stroškov in koristi je lahko del okoljske presoje v skladu z Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje⁽¹⁾.

4. Kadar je pri oceni iz odstavka 1 in analizi iz odstavka 3 ugotovljeno, da obstaja možnost za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom in/ali učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, pri kateri bi bile koristi večje od stroškov, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za razvoj infrastrukture za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje in/ali za omogočenje razvoja sproizvodnje z visokim izkoristkom ter uporabe ogrevanja in hlajenja iz odvečne toplote in obnovljivih virov energije v skladu z odstavki 1, 5, in 7.

Kadar pri oceni iz odstavka 1 in analizi iz odstavka 3 ni ugotovljeno, da obstaja možnost, pri kateri bi bile koristi večje od stroškov, vključno z upravnimi stroški za izvedbo analize stroškov in koristi iz odstavka 5, lahko zadevne države članice obrate izvzamejo iz zahtev, določenih v navedenem odstavku.

⁽¹⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

▼ B

5. Države članice zagotovijo, da se opravi analiza stroškov in koristi v skladu z delom 2 Priloge IX, kadar je po 5. juniju 2014:

- (a) načrtovana nova termoelektrarna, katere skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW, za oceno stroškov in koristi zagotavljanja obratovanja elektrarne kot obrata za sproizvodnjo z visokim izkoristkom;
- (b) obsežno prenovljena obstoječa termoelektrarna s skupno vhodno toplotno močjo nad 20 MW, za oceno stroškov in koristi njene pretvorbe za sproizvodnjo z visokim izkoristkom;
- (c) načrtovan ali obsežno prenovljen industrijski obrat, katerega skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW in ki proizvaja odvečno toploto pri koristni ravni temperature, za oceno stroškov in koristi uporabe odvečne toplote za zadovoljevanje ekonomsko upravičenega povpraševanja, tudi s sproizvodnjo, in priključitve tega obrata na omrežje za daljinsko ogrevanje in hlajenje;
- (d) načrtovano novo omrežje za daljinsko ogrevanje in hlajenje ali je v obstoječem omrežju za daljinsko ogrevanje in hlajenje načrtovana nova elektrarna, katere skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW, ali naj bi se temeljito prenovil takšen obstoječ obrat, z namenom ocene stroškov in koristi uporabe odvečne toplote iz bližnjih industrijskih obratov.

Nameščanje opreme za zajemanje ogljikovega dioksida, ki se proizvede v kurilnih napravah, z namenom geološkega shranjevanja, kakor je določeno v Direktivi 2009/31/ES, se za namen točk (b), (c) in (d) tega odstavka ne šteje kot prenovitev.

Države članice lahko zahtevajo, da se analiza stroškov in koristi iz točk (c) in (d) izvede v sodelovanju s podjetji, odgovornimi za delovanje omrežij za daljinsko ogrevanje in hlajenje.

6. Države članice lahko iz odstavka 5 izvzamejo:

- (a) elektrarne, ki se uporabljajo ob obremenitvenih konicah, in obrate za rezervno proizvodnjo električne energije, ki naj bi v petletnem obdobju obratovali manj kot 1 500 obratovalnih ur na leto kot tekoče povprečje, in sicer na podlagi postopka preverjanja, ki ga vzpostavijo države članice in ki zagotavlja, da je izpolnjeno to merilo za izvzetje;
- (b) jedrske elektrarne;
- (c) obrate, ki se morajo nahajati v bližini geološkega območja shranjevanja, ki je odobreno v skladu z Direktivo 2009/31/ES.

Države članice lahko za izvzetje posameznih obratov iz določb točk (c) in (d) odstavka 5 določijo tudi prage, izražene s količino razpoložljive uporabne odvečne toplote, povpraševanjem po toploti ali razdaljami med industrijskimi obrati in omrežji za daljinsko ogrevanje.

Države članice do 31. decembra 2013 uradno obvestijo Komisijo o izjemah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, pozneje pa tudi o vseh njihovih naknadnih spremembah.

▼B

7. Države članice sprejmejo merila za energetska dovoljenja iz člena 7 Direktive 2009/72/ES ali merila za enakovredno dovoljenje, s katerimi zagotovijo:

(a) upoštevanje izida celovitih ocen iz odstavka 1;

(b) izpolnitev zahtev iz odstavka 5 ter

(c) upoštevanje izida analize stroškov in koristi iz odstavka 5.

8. Države članice lahko izvzamejo posamezne obrate iz zahtev meril za energetska dovoljenja in meril za dovoljenja iz odstavka 7, da morajo izvesti možnosti, katerih koristi so večje od stroškov, če je to potrebno zaradi nujnih zakonskih, lastniških ali finančnih razlogov. V teh primerih zadevna država članica v treh mesecih po sprejetju take odločitve Komisiji predloži utemeljeno uradno obvestilo o njej.

9. Odstavki 5, 6, 7 in 8 tega člena se uporabljajo za obrate, zajete v Direktivi 2010/75/EU, brez poseganja v zahteve iz navedene direktive.

10. Države članice na podlagi harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov iz točke (f) Priloge II zagotovijo, da je mogoče potrditi izvor električne energije, proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom, na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril, ki jih določi posamezna država članica. Države članice zagotovijo, da je to potrdilo o izvoru skladno z zahtevami in da so vanj vključene vsaj informacije iz Priloge X. Države članice vzajemno priznajo svoja potrdila o izvoru izključno kot dokazilo o informacijah iz tega odstavka. Vsaka zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot takšnega dokazila, zlasti zaradi preprečevanja goljufije, mora temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih. Države članice uradno obvestijo Komisijo o takšni zavrnitvi in jo utemeljijo. V primeru zavrnitve priznanja potrdila o izvoru lahko Komisija sprejme odločitev, da bo stran, ki je potrdilo zavrnila, prisilila k priznanju potrdila, zlasti na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril, na katerih takšno priznanje temelji.

Komisija je pooblaščen, da z delegiranimi akti v skladu s členom 23 te Direktive pregleda harmonizirane referenčne vrednosti izkoristkov iz Izvedbenega sklepa Komisije 2011/877/EU ⁽¹⁾ na podlagi Direktive 2004/8/ES do 31. decembra 2014.

11. Države članice zagotovijo, da se vsaka razpoložljiva podpora soproizvodnji pogojuje s tem, da proizvedena električna energija izvira iz soproizvodnje z visokim izkoristkom in se odvečna toplota učinkovito izkorišča za doseganje prihrankov primarne energije. Za javno podporo soproizvodnji ter proizvodnji in omrežjem za daljinsko ogrevanje po potrebi veljajo pravila o državni pomoči.

⁽¹⁾ UL L 343, 23.12.2011, str. 91.

▼ B*Člen 15***Pretvorba, prenos in distribucija energije**

1. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulativni organi za energetiko pri izvajanju regulativnih nalog, določenih v direktivah 2009/72/ES in 2009/73/ES, glede odločitev o delovanju plinske in električne infrastrukture ustrezno upoštevajo energetske učinkovitost.

Države članice zlasti zagotovijo, da nacionalni regulativni organi za energetiko z oblikovanjem omrežnih tarif in ureditev v okviru Direktive 2009/72/ES ter ob upoštevanju stroškov in koristi posameznega ukrepa zagotovijo spodbude za upravljavce omrežij, da dajo uporabnikom omrežij na voljo sistemske storitve, ki jim omogočajo izvajanje ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti v okviru nadaljnjega uvajanja pametnih omrežij.

Takšne sistemske storitve lahko določi operater sistema in ne smejo negativno vplivati na varnost sistema.

Države članice za električno energijo zagotovijo, da so v zvezi z regulacijo omrežja in omrežnimi tarifami izpolnjena merila iz Priloge XI, pri čemer se upoštevajo smernice in kodeksi, oblikovani v skladu z Uredbo (ES) št. 714/2009.

2. Države članice zagotovijo, da se do 30. junija 2015:

- (a) izvede ocena možnosti za povečanje energetske učinkovitosti njihove plinske in električne infrastrukture, zlasti kar zadeva prenos, distribucijo, uravnavanje obremenitev in interoperabilnost, ter povezanost z obrati za proizvodnjo energije, vključno z možnostmi dostopa za mikrogeneratorje energije;
- (b) opredelijo dejanski ukrepi in naložbe za stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti v omrežni infrastrukturi s časovnim razporedom njihove uvedbe.

▼ M3

2a. Komisija po posvetovanju z ustreznimi deležniki do 31. decembra 2020 pripravi skupno metodologijo, da se spodbudi operaterje omrežij k zmanjšanju izgub, uvajanju programov naložb v stroškovno učinkovito in energetske učinkovito infrastrukturo in ustreznemu upoštevanju energetske učinkovitosti in prilagodljivosti omrežja.

▼ B

3. Države članice lahko dovolijo, da so v sistemih in tarifnih strukturah dovoljene sestavine s socialnim ciljem za prenos in distribucijo energije iz omrežij, če vsi moteči vplivi na sistem prenosa in distribucije ostanejo na potrebni minimalni ravni ter niso nesorazmerni s socialnim ciljem.

▼ B

4. Države članice zagotovijo, da se v tarifah za prenos in distribucijo odstranijo spodbude, ki negativno vplivajo na celotno učinkovitost (vključno z energetsko učinkovitostjo) proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave električne energije, ali tiste, ki bi lahko ovirale odzivanje na povpraševanje pri izravnavi trga in pri zagotavljanju pomožnih storitev. Države članice zagotovijo, da se upravljavci omrežij spodbujajo k izboljšanju učinkovitosti zasnove in delovanja infrastrukture ter da tarife na podlagi Direktive 2009/72/ES omogočajo dobaviteljem, da izboljšajo udeležbo porabnikov pri učinkovitosti sistema, vključno z odzivanjem na povpraševanje glede na nacionalne razmere.

5. ► **M7** ————— ◀

▼ M7

Operaterji prenosnih in distribucijskih sistemov izpolnjujejo zahteve iz Priloge XII.

▼ B

Države članice lahko zlasti spodbujajo povezavo do omrežja za električno energijo iz soproizvodnje z visokim izkoristkom, proizvedeno v napravah za malo soproizvodnjo in mikrosoproizvodnjo. Če je ustrezno, države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje upravljavcev omrežij, da sprejmejo postopek preprostega obveščanja „postavi in priglasí“ za postavitve naprav za mikrosoproizvodnjo ter tako poenostavijo in skrajšajo postopek odobritve za posamezne državljane in monterje.

6. Države članice v skladu z zahtevami v zvezi z ohranjanjem zanesljivosti in varnosti omrežja sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da lahko upravljavci obratov za soproizvodnjo z visokim izkoristkom ponudijo storitve izravnave in druge operativne storitve na ravni operaterjev prenosnih ali distribucijskih sistemov, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo z vidika načina delovanja obrata za soproizvodnjo z visokim izkoristkom. Operaterji prenosnega in distribucijskega sistema zagotovijo, da so takšne storitve del postopka zbiranja ponudb za storitve, ki je pregleden, nediskriminatoren in ga je mogoče nadzirati.

Države članice lahko po potrebi zahtevajo, da operaterji prenosnega sistema in distribucijskega sistema z zmanjševanjem stroškov za vzpostavitev povezave in uporabo sistema spodbujajo postavitve obratov za soproizvodnjo z visokim izkoristkom v bližini območij povpraševanja.

7. Države članice lahko proizvajalcem električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom, ki se želijo priključiti v omrežje, dovolijo, da objavijo razpis za dela, povezana s priključitvijo v omrežje.

▼ M7

_____

▼ B

9. Pri pripravi poročil v skladu z Direktivo 2010/75/EU države članice brez poseganja v člen 9(2) navedene direktive preučijo možnost vključitve informacij o ravnih energetske učinkovitosti obratov, v katerih poteka izgorevanje goriva, s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več na podlagi ustreznih in najboljših razpoložljivih tehnologij, razvitih v skladu z Direktivo 2010/75/EU in Direktivo 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽¹⁾.

Države članice lahko spodbujajo upravljavce obratov iz prvega pododstavka naj izboljšajo svoje povprečne letne neto operativne ravni.

POGLAVJE IV

HORIZONTALNE DOLOČBE*Člen 16***Razpoložljivost sistemov kvalifikacij, akreditacij in potrjevanja**

1. Če država članica meni, da je nacionalna raven tehnične usposobljenosti, objektivnosti in zanesljivosti nezadostna, zagotovi, da so ali postanejo do 31. decembra 2014 na voljo sistemi potrjevanja in/ali akreditacij in/ali enakovredni sistemi kvalifikacij, po potrebi vključno s primernimi programi usposabljanja, za ponudnike energetskih storitev in energetskih pregledov, energetske menedžerje in monterje elementov stavb, povezanih z energijo in opredeljenih v členu 2(9) Direktive 2010/31/EU.

2. Države članice poskrbijo, da sistemi iz odstavka 1 porabnikom zagotavljajo preglednost, da so zanesljivi in prispevajo k doseganju nacionalnih ciljev povečanja energetske učinkovitosti.

3. Države članice objavijo sisteme potrjevanja in/ali akreditacije ali enakovredne sisteme kvalifikacij iz odstavka 1 ter v zvezi s primerjavami med sistemi in njihovim priznavanjem sodelujejo med seboj in s Komisijo.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi porabnike seznanijo, da so v skladu s členom 18(1) na voljo sistemi kvalifikacij in/ali potrjevanja.

*Člen 17***Obveščanje in usposabljanje**

1. Države članice zagotovijo, da so informacije o razpoložljivih mehanizmih za energetska učinkovitost ter finančnih in pravnih okvirih pregledne ter da se obsežno posredujejo vsem zadevnim udeležencem na trgu, vključno s porabniki, gradbeniki, arhitekti, inženirji, okoljskimi in energetskimi pregledovalci ter monterji elementov stavb, kakor so opredeljeni v Direktivi 2010/31/EU.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

▼B

Države članice spodbujajo seznanjanje bank in drugih finančnih institucij z možnostmi sodelovanja pri financiranju ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, tudi z ustanovitvijo javno-zasebnih partnerstev.

2. Države članice ustvarijo ustrezne pogoje, da lahko udeleženci na trgu porabnikom energije nudijo ustrezne in ciljne informacije ter svetovanje o energetske učinkovitosti.

3. Komisija pregleda učinek svojih ukrepov v podporo razvoju platform, v okviru katerih med drugim evropski organi za socialni dialog spodbujajo programe usposabljanja o energetske učinkovitosti, ter po potrebi uvede dodatne ukrepe. Spodbuja razpravo evropskih socialnih partnerjev o energetske učinkovitosti.

4. Države članice ob sodelovanju zainteresiranih strani, tudi lokalnih in regionalnih organov, spodbujajo ustrezne pobude za obveščanje, osveščanje in usposabljanje, ki državljane seznanjajo s koristmi in praktičnimi vidiki sprejemanja ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti.

5. Komisija spodbuja izmenjavo in obsežno razširjanje informacij o najboljših praksah energetske učinkovitosti v državah članicah.

*Člen 18***Energetske storitve**

1. Države članice spodbujajo trg energetske storitev in dostop MSP do tega trga, tako da:

- (a) razširjajo jasne in lahko dostopne informacije o:
  - (i) razpoložljivih pogodbah o energetske storitvah in klavzulah, ki bi morale biti vključene v takšne pogodbe, da se zagotovijo prihranki energije in pravice končnih odjemalcev;
  - (ii) finančnih instrumentih, spodbudah, nepovratnih sredstvih in posojilih v podporo projektom o storitvah energetske učinkovitosti;
- (b) spodbujajo razvoj oznak kakovosti, med drugim tistih, ki jih podeljujejo poklicna združenja;
- (c) objavljajo in redno posodablajo seznam razpoložljivih ponudnikov energetske storitev, ki so kvalificirani in/ali potrjeni, in njihovih kvalifikacij in/ali potrdil v skladu s členom 16 ali zagotavljajo povezavo, na kateri lahko ponudniki energetske storitev objavljajo informacije;
- (d) podpirajo javni sektor pri sprejemanju ponudb za energetske storitve, zlasti za izvedbo prenove stavb, tako da:
  - (i) zagotavljajo vzorčne pogodbe za pogodbeno zagotavljanje prihranka energije, ki vsebujejo vsaj točke, našteje v Prilogi XIII;

▼ B

- (ii) zagotavljajo informacije o najboljših praksah pri pogodbenem zagotavljanju prihranka energije, vključno z analizo stroškov in koristi, za katero je uporabljen pristop celotnega življenjskega kroga, če je takšna analiza na voljo.

▼ M4

_____

▼ B

2. Države članice po potrebi podpirajo pravilno delovanje trga energetske storitve, tako da

- (a) določijo kontaktno točko/kontaktne točke, pri katerih lahko končni odjemalci dobijo informacije iz odstavka 1, in objavijo podatke o njih;
- (b) po potrebi sprejmejo ukrepe za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir, ki upočasnjujejo uvedbo pogodbenega zagotavljanja prihranka energije in drugih vzorčnih storitev za energetske učinkovitost, namenjenih določitvi in/ali izvedbi ukrepov za prihrank energije;
- (c) preučijo možnost uvedbe ali zadolžitve za opravljanje vloge neodvisnega mehanizma, kot je varuh pravic, da bi zagotovili učinkovito obravnavo pritožb in izvensodno obravnavo sporov, ki izhajajo iz pogodb o energetskih storitvah;
- (d) omogočijo neodvisnim posrednikom na trgu, da sodelujejo pri spodbujanju razvoja trga na strani povpraševanja in ponudbe.

3. Države članice zagotovijo, da se distributerji energije, operaterji distribucijskega sistema in podjetja za maloprodajo energije vzdržijo vseh dejavnosti, ki bi lahko ovirale povpraševanje po energetskih storitvah in njihovo zagotavljanje ali izvajanje drugih ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti ali ki bi zadrževale razvoj trgov takih storitev ali ukrepov, vključno z zaprtjem trga za konkurente ali zlorabo prevladujočega položaja.

*Člen 19***Drugi ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti**

1. Države članice ocenijo in brez poseganja v temeljna načela zakonodaje držav članic o lastninskih in najemnih razmerjih po potrebi sprejmejo ustrezne ukrepe za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir za energetske učinkovitost, zlasti v zvezi z:

- (a) razdelitvijo spodbud med lastnika in najemnika stavbe ali med lastnike, da bi zagotovili, da se navedene strani, zato ker posamezno ne bi pridobile polnih koristi ali ker ni pravil o razdelitvi stroškov in koristi med njimi, vključno z nacionalnimi predpisi in ukrepi, ki urejajo postopke odločanja o večlastniški lastnini, ne odvrnejo od naložb v izboljšanje učinkovitosti, ki bi jih sicer izvedle;

▼ B

- (b) pravnimi in regulativnimi določbami ter upravnimi praksami v zvezi z javnimi nakupi ter letno pripravo proračuna in obračunavanjem za zagotovitev, da se posamezni javni organi ne odvrnejo od naložb v izboljšanje energetske učinkovitosti in čim večjega zmanjšanja stroškov življenjskega kroga ter od uporabe pogodbenega zagotavljanja prihranka energije in drugih mehanizmov financiranja s tretje strani na dolgoročni pogodbeni osnovi.

Taki ukrepi za odpravo ovir lahko vključujejo zagotavljanje spodbud, razveljavitev ali spremembo pravnih ali regulativnih določb, sprejetje smernic in razlagalnih sporočil ali poenostavitev upravnih postopkov. Take ukrepe je mogoče združiti z zagotavljanjem izobraževanja, usposabljanja in specifičnih informacij ter tehnične pomoči v zvezi z energetske učinkovitostjo.

2. V prvem nacionalnem akcijskem načrtu za energetske učinkovitost, navedenem v členu 24(2), se Komisija uradno obvesti o oceni ovir in ukrepov iz odstavka 1. Komisija spodbuja izmenjavo najboljših nacionalnih praks v tej zvezi.

*Člen 20***Nacionalni sklad za energetske učinkovitost, financiranje in tehnična podpora**

1. Države članice brez poseganja v člena 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije omogočajo vzpostavitev finančnih mehanizmov ali uporabo obstoječih mehanizmov za ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti, tako da bodo dosežene največje koristi financiranja iz različnih virov.

2. Komisija po potrebi neposredno ali prek evropskih finančnih institucij pomaga državam članicam pri oblikovanju finančnih mehanizmov in sistemov tehnične podpore za večjo energetske učinkovitost v posameznih sektorjih.

3. Komisija spodbuja izmenjavo najboljših praks med pristojnimi nacionalnimi ali regionalnimi oblastmi ali organi, npr. prek letnih srečanj regulativnih organov, javnih podatkovnih baz z informacijami o izvajanju ukrepov v državah članicah in primerjave med državami.

▼ M3

- 3a. Da se v skladu z Direktivo (EU) 2010/31/EU mobilizirajo zasebna finančna sredstva za ukrepe za energetske učinkovitost in energetske prenove, Komisija vodi dialog z javnimi in zasebnimi finančnimi institucijami, in sicer da se pripravi načrt za potencialne ukrepe.

- 3b. Ukrepi iz odstavka 3a vključujejo naslednje:

- (a) mobilizacijo kapitalskih naložb v energetske učinkovitost z upoštevanjem širših učinkov, ki jih imajo prihranki energije na obvladovanje finančnega tveganja;

▼ M3

- (b) zagotavljanje kakovostnejših podatkov o energetske učinkovitosti in finančni uspešnosti, tako da se:
- (i) podrobneje preuči, kako bi lahko naložbe v energetske učinkovitost povečale vrednost temeljnih sredstev;
  - (ii) podprejo študije za oceno monetizacije koristi naložb v energetske učinkovitost, ki niso povezane z energijo.

3c. Države članice za namene mobiliziranja zasebnih finančnih sredstev za ukrepe za energetske učinkovitost in energetske prenovo v okviru izvajanja te direktive:

- (a) preučijo, kako bi lahko bolje izkoristile energetske preglede iz člena 8, da bi vplivale na sprejemanje odločitev;
- (b) optimalno izkoristijo možnosti in orodja iz pobude za pametno financiranje pametnih stavb.

3d. Komisija do 1. januarja 2020 pripravi smernice za države članice o spodbujanju zasebnih naložb.

▼ B

4. Države članice lahko ustanovijo nacionalni sklad za energetske učinkovitost. Namen tega sklada je podpirati nacionalne pobude za energetske učinkovitost.

5. Države članice lahko dopustijo, da se obveznosti, določene v členu 5(1), izpolnijo z letnimi prispevki v nacionalni sklad za energetske učinkovitost v znesku, ki je enak znesku naložb, potrebnih za izpolnitev teh obveznosti.

6. Države članice lahko zavezanim stranem omogočijo, da svoje obveznosti, določene v členu 7(1), izpolnijo tako, da v nacionalni sklad za energetske učinkovitost letno prispevajo znesek, ki je enak znesku naložb, potrebnih za izpolnitev teh obveznosti.

7. Države članice lahko svoje prihodke od dodeljenih letnih emisij v skladu z Odločbo št. 406/2009/ES uporabijo za razvoj inovativnih mehanizmov financiranja, s katerimi bo mogoče uresničiti cilj izboljšanja energetske učinkovitosti stavb iz člena 5.

*Člen 21***Pretvorbeni faktorji**

Za primerjavo prihrankov energije in pretvorbo v primerljivo enoto se uporabljajo pretvorbeni faktorji, določeni v Prilogi IV, razen če je upravičena uporaba drugih pretvorbenih faktorjev.

▼ B

POGLAVJE V
KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Delegirani akti

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za pregled harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov iz drugega pododstavka člena 14(10).

▼ M3

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23 za spreminjanje te direktive, tako da se tehničnemu napredku prilagodijo vrednosti, metod za izračun, privzetih koeficientov primarne energije in zahtev iz prilog I do V, VII do X in XII.

▼ B

Člen 23

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

▼ M3

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 22 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. decembra 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

▼ B

3. Pooblastilo iz člena 22 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

▼ M3

3a. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾.

▼ B

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

▼ B

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 22, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

*Člen 24***Pregled in spremljanje izvajanja****▼ M4**

_____

_____

_____

▼ M3

4a. Komisija v poročilu o stanju energetske unije poroča o delovanju trga ogljika v skladu s členom 35(1) in točke (c) člena 35(2) Uredbe (EU) 2018/1999, pri tem pa upošteva učinke izvajanja te direktive.

▼ B

5. Komisija prvič pregleda, ali je možnost izvzetja iz določb, predvidena v členu 14(6), še potrebna, pri oceni prvega nacionalnega akcijskega načrta za energetska učinkovitost, nato pa vsaka tri leta. Kadar pregled razkrije, da katerega koli od meril za ta izvzetja ob upoštevanju razpoložljivosti toplote obremenitve in dejanskih pogojev delovanja izvzetih obratov ni več mogoče upravičiti, Komisija predlaga ustrezne ukrepe.

6. Države članice v skladu z metodologijo iz Priloge I Komisiji vsako leto do 30. aprila predložijo statistične podatke o nacionalni proizvodnji električne energije in toplote iz soproizvodnje z visokim in nizkim izkoristkom v primerjavi skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije. Države članice predložijo tudi letne statistične podatke o zmogljivostih za proizvodnjo toplote in električne energije iz soproizvodnje in o gorivih za soproizvodnjo ter proizvodnji in zmogljivostih daljinskega ogrevanja in hlajenja v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije. Države članice predložijo statistične podatke o prihrankih primarne energije, doseženih z uporabo soproizvodnje, v skladu z metodologijo iz Priloge II.

7. Komisija do 30. junija 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži oceno iz člena 3(2), po potrebi skupaj s predlogi za nadaljnje ukrepe.

▼ B

8. Komisija ob upoštevanju zahtev iz Direktive 2004/18/ES do 5. decembra 2015 pregleda učinkovitost izvajanja člena 6 in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Temu poročilu se po potrebi priložijo predlogi za nadaljnje ukrepe.

9. Komisija do 30. junija 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju člena 7. Poročilo se po potrebi priloži zakonodajni predlog za enega ali več naslednjih namenov:

- (a) sprememba končnega datuma iz člena 7(1);
- (b) pregled zahtev iz člena 7(1), (2) in (3);
- (c) določitev dodatnih splošnih zahtev, zlasti v zvezi z zadevami iz člena 7(7).

10. Komisija do 30. junija 2018 oceni napredek držav članic pri odpravi regulativnih in neregulativnih ovir, navedenih v členu 19(1). Tej oceni po potrebi sledijo predlogi za nadaljnje ukrepe.

▼ M4

_____

▼ M3

12. Komisija do 31. decembra 2019 oceni učinkovitost izvajanja opredelitve pojma malih in srednjih podjetij za namene člena 8(4) ter Evropskemu parlamentu in Svetu o tem pošlje poročilo. Komisija čim prej po predložitvi tega poročila po potrebi sprejme zakonodajne predloge.

13. Komisija do 1. januarja 2021 izvede oceno možnosti za energetsko učinkovitost pri spremembi, pretvorbi, prenosu, prevozu in hrambi energije ter Evropskemu parlamentu in Svetu o tem pošlje poročilo. Temu poročilu po potrebi priloži zakonodajne predloge.

14. Razen če so bile medtem predlagane spremembe določb o malo-prodajnem trgu iz Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom, Komisija do 31. decembra 2021 izvede oceno določb o merjenju in obračunavanju zemeljskega plina ter obveščanju njegovih porabnikov in o tem Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, da bi se te določbe po potrebi uskladile z zadevnimi določbami za električno energijo v Direktivi 2009/72/ES, s čimer bi okrepili varstvo potrošnikov, končnim odjemalcem pa omogočili bolj pogosto prejemanje jasnih in posodobljenih informacij o njihovi porabi zemeljskega plina in uravnavanje lastne porabe energije. Komisija čim prej po predložitvi tega poročila po potrebi sprejme zakonodajne predloge.

▼M3

15. Do 28. februarja 2024 in nato vsakih pet let Komisija oceni to direktivo ter o tem Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

Pri tem ocenjevanju:

- (a) preveri, ali bo treba po letu 2030 prilagoditi zahteve in alternativni pristop, določen v členu 5;
- (b) oceni splošno učinkovitost te direktive in ali je potrebno, da se v skladu s cilji Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah iz leta 2015, ki je sledil 21. zasedanju konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ⁽¹⁾ in ob upoštevanju razvoja v gospodarstvu in na področju inovacij nadalje prilagodi politika Unije glede energetske učinkovitosti.

Navedenemu poročilu se po potrebi priložijo predlogi za nadaljnje ukrepe.

▼B*Člen 25***Spletna platforma**

Komisija za spodbujanje praktičnega izvajanja direktive na nacionalni, regionalni in lokalni ravni vzpostavi spletno platformo. Ta platforma podpira izmenjavo izkušenj glede praks, primerjalnih analiz, dejavnosti mreženja in inovativnih praks.

*Člen 26***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

*Člen 27***Spremembe in razveljavitve**

1. Direktiva 2006/32/ES se razveljavi s 5. junijem 2014, razen člena 4(1) do (4) navedene direktive ter prilog I, III in IV navedene direktive, brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos navedene direktive v nacionalno zakonodajo. Člen 4(1) do (4) ter priloge I, III in IV k Direktivi 2006/32/ES se razveljavijo s 1. januarjem 2017.

Direktiva 2004/8/ES se razveljavi s 5. junijem 2014, brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos navedene direktive v nacionalno zakonodajo.

Sklicevanja na direktivi 2006/32/ES in 2004/8/ES se razumejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XV.

⁽¹⁾ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

▼B

2. Člen 9(1) in (2) Direktive 2010/30/EU se črta s 5. junijem 2014.

3. Direktiva 2009/125/ES se spremeni:

1. vstavi se naslednja uvodna izjava:

„(35a) Z Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (*) se od držav članic zahteva, da določijo energetske učinkovitosti elementov stavb, ki so del ovoja stavbe, ter zahteve za sisteme glede celotne energetske učinkovitosti, pravilne namestitve in ustrezne velikosti, prilagoditve in nadzora tehničnih stavbnih sistemov, ki se namestijo v obstoječe stavbe. S cilji te direktive je združljivo, da lahko te zahteve v določenih okoliščinah omejujejo namestitev izdelkov, povezanih z energijo, ki ustrezajo tej direktivi in njenim izvedbenim ukrepom, če takšne zahteve ne povzročijo neupravičenih tržnih ovir.

(*) UL L 153, 18.6.2010, str. 13.“;

2. na koncu člena 6(1) se doda naslednji stavek:

„To ne posega v zahteve glede energetske učinkovitosti ter zahteve za sisteme, ki jih določijo države članice v skladu s členom 4(1) in členom 8 Direktive 2010/31/EU.“.

Člen 28

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 5. junija 2014.

Ne glede na prvi pododstavek države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 4, prvim pododstavkom člena 5(1), členom 5(5), členom 5(6), zadnjim pododstavkom člena 7(9), členom 14(6), členom 19(2), členom 24(1) in členom 24(2) ter točko 4 Priloge V, in sicer do datumov, ki so v njih navedeni.

Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

▼B

Člen 29

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 30

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼ B

PRILOGA I

SPLOŠNA NAČELA ZA IZRAČUN ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ SOPROIZVODNJE

Del I

Splošna načela

Vrednosti, ki se uporabljajo za izračun električne energije iz sproizvodnje, se določijo na podlagi pričakovanega ali dejanskega obratovanja naprave pri običajnih pogojih uporabe. Pri napravah za mikrosproizvodnjo lahko izračun temelji na potrjenih vrednostih.

- (a) Proizvodnja električne energije iz sproizvodnje je enaka skupni letni proizvodnji električne energije naprave, merjeni pri izhodnih sponkah glavnih generatorjev,
- (i) pri napravah za sproizvodnjo tipov (b), (d), (e), (f), (g) in (h) iz dela II s celotnim letnim izkoristkom, ki ga določijo države članice, na ravni najmanj 75 % in
- (ii) pri napravah za sproizvodnjo tipov (a) in (c) iz dela II s celotnim letnim izkoristkom, ki ga določijo države članice, na ravni najmanj 80 %.
- (b) Pri napravah za sproizvodnjo s celotnim letnim izkoristkom pod vrednostjo iz točke (i) v točki (a) (naprave za sproizvodnjo tipov (b), (d), (e), (f), (g) in (h) iz dela II) ali s celotnim letnim izkoristkom pod vrednostjo iz točke (ii) v točki (a) (naprave za sproizvodnjo tipov (a) in (c) iz dela II) se električna energija iz sproizvodnje izračuna po naslednji formuli:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} * C$$

pri čemer:

E_{CHP} pomeni količino električne energije iz sproizvodnje;

C pomeni razmerje med električno energijo in toploto;

H_{CHP} pomeni količino koristne toplote iz sproizvodnje (izračunane v ta namen kot skupna proizvodnja toplote minus katera koli toplota, proizvedena v ločenih kotlih ali z odvzemom sveže pare iz parnega generatorja, nameščenega pred turbino).

Izračun električne energije iz sproizvodnje mora temeljiti na dejanskem razmerju med električno energijo in toploto. Če dejansko razmerje med električno energijo in toploto naprave za sproizvodnjo ni znano, se lahko za naprave tipov (a), (b), (c), (d) in (e) iz dela II, zlasti za statistične namene, uporabijo naslednje privzete vrednosti, če je izračunana električna energija iz sproizvodnje manjša ali enaka skupni proizvodnji električne energije iz naprave:

Tip naprave	Privzeto razmerje med električno energijo in toploto, C
Plinska turbina s kombiniranim ciklom z rekuperacijo toplote	0,95
Protitlačna parna turbina	0,45
Odjemno kondenzacijska parna turbina	0,45
Plinska turbina z rekuperacijo toplote	0,55
Motor z notranjim zgorevanjem	0,75

▼B

- Če države članice za razmerja med električno energijo in toploto za naprave tipov (f), (g) (h), (i), (j) in (k) iz dela II uvedejo privzete vrednosti, se te vrednosti objavijo in sporočijo Komisiji.
- (c) Če se delež energijske vsebnosti vložka goriva v postopku sproizvodnje ponovno pridobi v kemikalijah in se reciklira, se lahko ta delež odšteje od vložka goriva pred izračunom celotnega izkoristka iz točk (a) in (b).
  - (d) Države članice lahko določijo razmerje med električno energijo in toploto kot razmerje med električno energijo in koristno toploto pri obratovanju sproizvodnje z nižjo zmogljivostjo ter pri tem uporabijo obratovalne podatke določene naprave.
  - (e) Države članice lahko za izračun po točkah (a) in (b) uporabijo druga poročevalna obdobja kot eno leto.

Del II*Tehnologije za sproizvodnjo, ki jih zajema ta direktiva*

- (a) Plinska turbina s kombiniranim ciklom z rekuperacijo toplote
- (b) Protitlačna parna turbina
- (c) Odjemno kondenzacijska parna turbina
- (d) Plinska turbina z rekuperacijo toplote
- (e) Motor z notranjim zgorevanjem
- (f) Mikroturbine
- (g) Stirlingovi motorji
- (h) Gorivne celice
- (i) Parni motorji
- (j) Motorji z organskim Rankinovim ciklom
- (k) Katera koli druga vrsta tehnologije ali njihova kombinacija, ki spada pod opredelitev pojma iz člena 2(30).

Države članice pri izvajanju in uporabi splošnih načel za izračun električne energije iz sproizvodnje uporabijo podrobne smernice, določene v Odločbi Komisije 2008/952/ES z dne 19. novembra 2008 o določitvi podrobnih smernic za izvajanje in uporabo Priloge II k Direktivi 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 338, 17.12.2008, str. 55.

▼ **B**

PRILOGA II

METODOLOGIJA ZA DOLOČANJE IZKORISTKA POSTOPKA SOPROIZVODNJE

Vrednosti, ki se uporabljajo za izračun izkoristka sproizvodnje in prihrankov primarne energije, se določijo na podlagi pričakovanega ali dejanskega obratovanja naprave pri običajnih pogojih uporabe.

(a) Sproizvodnja z visokim izkoristkom

V tej direktivi sproizvodnja z visokim izkoristkom izpolnjuje naslednji merili:

- energija, proizvedena v napravah za sproizvodnjo, zagotovi najmanj 10-odstotni prihranek primarne energije, izračunan v skladu s točko (b), v primerjavi z referenčnimi vrednostmi za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije,
- energija iz naprav za malo sproizvodnjo in mikrosproizvodnjo, ki zagotavlja prihranek primarne energije, se lahko šteje za sproizvodnjo z visokim izkoristkom.

(b) Izračun prihranka primarne energije

Prihranek primarne energije, ki se zagotovi s sproizvodnjo v skladu s Prilogo I, se izračuna po naslednji formuli:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHPH_{\eta}}{RefH_{\eta}} + \frac{CHPE_{\eta}}{RefE_{\eta}}} \right) \times 100\%$$

pri čemer:

PES pomeni prihranke primarne energije.

CHP H_{η} pomeni toplotni izkoristek sproizvodnje, opredeljen kot letno proizvedena koristna toplota, deljena z vložkom goriva, ki se porabi za proizvodnjo vsote koristne toplote in električne energije iz sproizvodnje.

Ref H_{η} pomeni referenčno vrednost izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote.

CHP E_{η} pomeni električni izkoristek sproizvodnje, opredeljen kot letna električna energija iz sproizvodnje, deljena z vložkom goriva, ki se uporabi za proizvodnjo vsote koristne toplote in električne energije iz sproizvodnje. Če naprava za sproizvodnjo proizvaja mehansko energijo, se lahko letna električna energija iz sproizvodnje poveča za dodatni element, ki predstavlja količino električne energije, enakovredno količini mehanske energije. Ta dodatni element ne zagotavlja pravice do izdaje potrdila o izvoru v skladu s členom 14(10).

Ref E_{η} pomeni referenčno vrednost izkoristka za ločeno proizvodnjo električne energije.

(c) Izračuni prihrankov energije z uporabo alternativnega izračuna

Države članice lahko prihranek primarne energije iz proizvodnje toplote in električne energije ter mehanske energije izračunajo, kot je prikazano v nadaljevanju, ne da bi za izključitev deleža toplote in električne energije, ki ne izvirata iz sproizvodnje, uporabile Prilogo I. Takšna proizvodnja se lahko šteje kot sproizvodnja z visokim izkoristkom, če izpolnjuje merili za

▼ B

izkoristke iz točke (a) te priloge in če je pri napravah za soproizvodnjo z električno močjo večjo od 25 MW celotni izkoristek nad 70 %. Vendar se specifikacija količine električne energije iz soproizvodnje, pridobljene v taki proizvodnji, za izdajanje potrdil o izvoru in za statistične namene določi v skladu s Prilogo I.

Če se prihranek primarne energije za določen postopek izračuna z uporabo drugega načina, opisanega zgoraj, se prihranek primarne energije izračuna po formuli iz točke (b) te priloge, pri čemer se: „CHP H η “ nadomesti s „H η “ in „CHP E η “ z „E η “, pri čemer:

H η pomeni toplotni izkoristek postopka, opredeljen kot letno proizvedena toplota, deljena z vložkom goriva, ki se uporabi za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije.

E η pomeni električni izkoristek postopka, opredeljen kot letno proizvedena električna energija, deljena z vložkom goriva, ki se uporabi za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije. Če naprava za soproizvodnjo proizvaja mehansko energijo, se lahko letna električna energija iz soproizvodnje poveča za dodatni element, ki predstavlja količino električne energije, enakovredno količini mehanske energije. Ta dodatni element ne zagotavlja pravice do izdaje potrdila o izvoru v skladu s členom 14(10).

- (d) Države članice lahko za izračun v skladu s točkama (b) in (c) te priloge uporabijo druga poročevalna obdobja kot eno leto.
- (e) Pri napravah za mikrosoproizvodnjo lahko izračun prihrankov primarne energije temelji na potrjenih vrednostih.
- (f) Referenčne vrednosti izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije

Harmonizirane referenčne vrednosti izkoristkov so sestavljene iz matrike vrednosti, diferencirane po ustreznih dejavnikih, vključno z letom izdelave in vrstami goriva, in morajo temeljiti na izčrpno dokumentirani analizi, med drugim ob upoštevanju podatkov o obratovanju v realnih razmerah, mešanice goriv in podnebnih razmer ter tudi uporabljenih tehnologij za soproizvodnjo.

Izkoristek obratovanja ločene proizvodnje toplote in električne energije, ki naj bi jo soproizvodnja nadomestila, se določi glede na referenčne vrednosti izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije v skladu s formulo iz točke (b).

Referenčne vrednosti izkoristka se izračunajo v skladu z naslednjimi načeli:

1. pri napravah za soproizvodnjo temelji primerjava z ločeno proizvodnjo električne energije na načelu primerjanja istih kategorij goriva;
2. vsaka naprava za soproizvodnjo se primerja z najboljšo razpoložljivo in ekonomsko upravičeno tehnologijo za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije na trgu v letu izdelave naprave za soproizvodnjo;
3. referenčne vrednosti izkoristka za naprave za soproizvodnjo, ki so starejše od 10 let, se določijo na podlagi referenčnih vrednosti za naprave, ki so stare 10 let;
4. referenčne vrednosti izkoristka za ločeno proizvodnjo električne energije in proizvodnjo toplote odražajo podnebne razlike med državami članicami.

PRILOGA III

ZAHTEVE GLEDE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA IZDELKE, STORITVE IN STAVBE, KI JIH KUPUJEJO OSREDNJE VLADE

Osrednje vlade ob nakupu izdelkov, storitev ali stavb, če je to skladno s stroškovno učinkovitostjo, ekonomsko izvedljivostjo, širšo trajnostjo, tehnično ustreznostjo ter zadostno konkurenco:

- (a) kupijo le izdelke, ki izpolnjujejo merilo najvišjega razreda energetske učinkovitosti, če je izdelek zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu z Direktivo 2010/30/EU ali s povezano izvedbeno direktivo Komisije, kolikor je mogoče ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi zadostne konkurence;
- (b) kadar je izdelek, ki ga točka (a) ne zajema, zajet v izvedbenem ukrepu v okviru Direktive 2009/125/ES, sprejetem po začetku veljavnosti te direktive, kupijo le izdelke, ki izpolnjujejo merila energetske učinkovitosti iz navedenega izvedbenega ukrepa;
- (c) kupijo pisarniško opremo, ki je zajeta v Sklepu Sveta 2006/1005/ES z dne 18. decembra 2006 o sklenitvi Sporazuma med vlado Združenih držav Amerike in Evropsko skupnostjo o usklajevanju programov za označevanje energetske učinkovitosti pisarniške opreme⁽¹⁾ in izpolnjuje zahteve za energetske učinkovitost, ki niso manj stroge od specifikacij, navedenih v Prilogi C sporazuma, priloženega navedenemu sklepu;
- (d) kupijo le pnevmatike, ki izpolnjujejo merilo najvišjega razreda glede na izkoristek goriva, kakor je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 1222/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge bistvene parametre⁽²⁾. Ta zahteva javnim organom ne preprečuje, da bi kupili pnevmatike najvišjega razreda glede na oprijem na mokri podlagi ali zunanji kotalni hrup, kadar je to utemeljeno zaradi varnosti ali javnega zdravja;
- (e) v svojih razpisih za naročila storitev zahtevajo, da ponudniki storitev pri izvajanju zadevnih storitev uporabljajo le izdelke, ki izpolnjujejo zahteve iz točk (a) do (d). Ta zahteva se uporablja samo za nove izdelke, ki jih ponudniki storitev delno ali v celoti kupijo za zagotavljanje zadevne storitve;
- (f) kupijo le stavbe ali sklenejo nove najemne pogodbe samo za tiste stavbe, ki izpolnjujejo vsaj minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti iz člena 5(1), razen kadar je namen nakupa stavbe naslednji:
  - (i) izvedba temeljite prenove ali rušenja,
  - (ii) v primeru javnih organov ponovna prodaja stavbe, ne da bi jo javni organ uporabljal za svoje potrebe, ali
  - (iii) ohraniti stavbo, ki je uradno zaščitena kot del zaščitene okolja ali zaradi njenega posebnega arhitekturnega ali zgodovinskega pomena.

Skladnost s temi zahtevami se potrdi z energetske izkaznico iz člena 11 Direktive 2010/31/EU.

⁽¹⁾ UL L 381, 28.12.2006, str. 24.

⁽²⁾ UL L 342, 22.12.2009, str. 46.

PRILOGA IV

ENERGIJSKA VSEBNOST IZBRANIH GORIV ZA KONČNO RABO – PRETVORBENA TABELA ⁽¹⁾

Energetski proizvod	kJ (NKV)	kgoe (NKV)	kWh (NKV)
1 kg koksa	28 500	0,676	7,917
1 kg črnega premoga	17 200 — 30 700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg briketov iz rjavega premoga	20 000	0,478	5,556
1 kg črnega lignita	10 500 — 21 000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg rjavega premoga	5 600 — 10 500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg oljnega skrivalca	8 000 — 9 000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg šote	7 800 — 13 800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg šotnih briketov	16 000 — 16 800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg mazuta (težko olje)	40 000	0,955	11,111
1 kg lahkega kurilnega olja	42 300	1,010	11,750
1 kg motornega bencina	44 000	1,051	12,222
1 kg parafina	40 000	0,955	11,111
1 kg utekočinjenega naftnega plina	46 000	1,099	12,778
1 kg zemeljskega plina ⁽¹⁾	47 200	1,126	13,10
1 kg utekočinjenega zemeljskega plina	45 190	1,079	12,553
1 kg lesa (25 % vlage) ⁽²⁾	13 800	0,330	3,833
1 kg peletov/lesnih stiskancev	16 800	0,401	4,667
1 kg odpadkov	7 400 — 10 700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ pridobljene toplote	1 000	0,024	0,278
1 kWh električne energije	3 600	0,086	1 ⁽³⁾

Vir: Eurostat.

⁽¹⁾ 93 % metana.

⁽²⁾ Države članice lahko uporabijo druge vrednosti, odvisno od najpogosteje uporabljenih vrst lesa v zadevni državi članici.

► **M3** ⁽³⁾ Velja, kadar so prihranki energije izračunani v smislu primarne energije s pristopom od spodaj navzgor na podlagi porabe končne energije. Države članice za prihranke električne energije v kWh uporabijo koeficient, določen s pregledno metodologijo na podlagi nacionalnih okoliščin, ki vplivajo na porabo primarne energije, da se tako zagotovi točen izračun dejanskih prihrankov. Te okoliščine se utemeljuje, so preverljive ter temeljijo na objektivnih in nediskriminatornih merilih. Države članice lahko za prihranke električne energije v kWh uporabijo privzeti koeficient vrednosti 2,1 ali se odločijo, da bodo opredelile drugačen koeficient, če ga lahko upravičijo. Države članice pri tem upoštevajo mešanico virov energije, vključeno v svoje celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, o katerih uradno obvestijo Komisijo v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999. Do 25. decembra 2022 in nato vsaka štiri leta, Komisija spremeni privzeti koeficient na podlagi dejansko evidentiranih podatkov. Pri tej spremembi se upoštevajo njeni učinki na drugo pravo Unije, kot sta Direktiva 2009/125/ES in Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1). ◀

⁽¹⁾ Države članice lahko uporabijo drugačen pretvorbene količnik, če lahko njegovo uporabo upravičijo.

▼ **M3***PRILOGA V***Skupne metode in načela za izračun učinka sistemov obveznosti energetske učinkovitosti ali drugih ukrepov politike iz členov 7, 7a in 7b ter člena 20(6)**

1. Metode za izračun prihranka energije, razen tistih, ki izhajajo iz ukrepov obdavčitve, za namene členov 7, 7a in 7b ter člena 20(6).

Zavezane, udeležene ali pooblaščen strani ali javni organi izvajalci lahko uporabijo naslednje metode za izračun prihranka energije:

- (a) predvideni prihranek, ki se določi na podlagi rezultatov predhodnih energetske izboljšav v podobnih obratih, izvedenih pod neodvisnim nadzorom. Splošni pristop je imenovan „predhodni“;
  - (b) izmerjeni prihranek, pri čemer se prihranek zaradi izvedbe ukrepa ali paketa ukrepov določi z beleženjem dejanskega zmanjšanja porabe energije ob ustreznem upoštevanju dejavnikov, kot so dodatnost, zasedenost, ravni proizvodnje in vreme, ki lahko vplivajo na porabo. Splošni pristop je imenovan „naknadni“;
  - (c) skalirani prihranek, pri čemer se uporabijo tehnične ocene prihranka. Tak pristop se lahko uporabi samo, kadar je pridobitev zanesljivih izmerjenih podatkov za določen obrat težavna ali nesorazmerno draga, na primer pri zamenjavi kompresorja ali električnega motorja z drugačno vrednostjo kWh od tiste, za katero so bili izmerjeni neodvisni podatki o prihranku, ali kadar te ocene na podlagi nacionalno uveljavljenih metodologij in meril izvedejo kvalificirani ali akreditirani strokovnjaki, ki so neodvisni od zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih strani;
  - (d) anketno ugotovljeni prihranek, kadar se ugotavlja odziv porabnikov na nasvete, kampanje obveščanja in sisteme označevanja ali potrjevanja ali merjenje z inteligentnimi števci. Ta pristop se lahko uporabi samo za prihranek, ki je posledica spremembe vedenja porabnikov. Ne sme pa se uporabljati za prihranek, ki je rezultat izvedbe fizičnih ukrepov.
2. Pri ugotavljanju prihranka energije zaradi ukrepa za energetske učinkovitost za namene členov 7, 7a in 7b ter člena 20(6) veljajo naslednja načela:
- (a) Prihranki se prikažejo kot dodani tistim, do katerih bi v vsakem primeru prišlo brez dejavnosti zavezane, udeležene ali pooblaščen strani ali javnih organov izvajalcev. Pri določitvi, kateri prihranki se lahko uveljavljajo kot dodatni, države članice upoštevajo, kako bi se poraba energije in povpraševanje po njej razvijala, če se zadevni ukrep politike ne bi izvajal, pri čemer se oprejo na vsaj naslednje elemente: trendi porabe energije, spremembe vedenja porabnikov, tehnološki napredek in spremembe, ki jih povzročajo drugi ukrepi, izvedeni na ravni Unije ali na nacionalni ravni.
  - (b) Prihranki, ki izhajajo iz izvajanja obveznega prava Unije, se štejejo za prihranke, do katerih bi prišlo v vsakem primeru, in se zato ne morejo uveljavljati kot prihranki energije za namene člena 7(1). Z odstopanjem od te zahteve se lahko prihranki v zvezi s prenovo obstoječih stavb uveljavljajo kot prihranki energije za namene člena 7(1), če je zadoščeno merilu pomembnosti iz točke 3(h) te priloge. Prihranki, ki izhajajo iz izvajanja nacionalnih minimalnih zahtev, ki so bile za nove stavbe določene pred prenosom Direktive 2010/31/EU, se lahko uveljavljajo kot prihranki energije za namene točke (a) člena 7(1), če je zadoščeno merilu pomembnosti iz točke 3(h) te priloge in če so države članice te prihranke uradno navedle v svojih nacionalnih akcijskih načrtih za energetske učinkovitost v skladu s členom 24(2).

▼ M3

- (c) Upošteva se lahko samo prihranek, ki presega naslednje ravni:
- (i) standarde emisijskih vrednosti Unije za nove osebne avtomobile in nova lahka gospodarska vozila na podlagi izvajanja uredb (ES) št. 443/2009 ⁽¹⁾ ter (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
  - (ii) zahteve Unije v zvezi z umikom nekaterih proizvodov, povezanih z energijo, s trga zaradi izvajanja izvedbenih ukrepov na podlagi Direktive 2009/125/ES.
- (d) Dovoljene so politike, katerih namen je spodbujanje višjih ravni energetske učinkovitosti proizvodov, opreme, prometnih sistemov, vozil in goriv, stavb in elementov stavb, procesov ali trgov.
- (e) Ukrepi, ki spodbujajo namestitev tehnologij za malo proizvodnjo energije iz obnovljivih virov na ali v stavbah, so lahko upravičeni, da se prištejejo k izpolnjevanju zahtev glede prihrankov energije iz člena 7(1), če je prihranek energije, ki je posledica takega ukrepa, preverljiv in merljiv ali ga je mogoče oceniti. Pri izračunu prihrankov energije morajo biti izpolnjene zahteve iz te priloge.
- (f) Politike, ki pospešujejo uvedbo bolj učinkovitih proizvodov in vozil, se lahko upoštevajo v celoti, pod pogojem, da se prikaže, da do uvedbe pride pred potekom povprečne pričakovane življenjske dobe izdelka ali vozila oziroma pred običajno zamenjavo proizvoda ali vozila, pri čemer se prihranki uveljavljajo le za obdobje do izteka povprečne pričakovane življenjske dobe proizvodov ali vozil, ki bodo zamenjani.
- (g) Pri spodbujanju uvedbe ukrepov za energetska učinkovitost države članice po potrebi zagotovijo ohranitev standardov kakovosti za proizvode, storitve in izvedbo ukrepov oziroma uvedbo teh standardov, če ti ne obstajajo.
- (h) Zaradi podnebnih razlik med regijami se lahko države članice odločijo, da prihranke prilagodijo standardni vrednosti ali da uskladijo različne prihranke energije s temperaturnimi razlikami med regijami.
- (i) Pri izračunu prihranka energije se upošteva, koliko časa bodo ukrepi učinkovali in hitrost, s katero se bodo prihranki zmanjševali. S tem izračunom se seštejejo prihranki, ki bodo doseženi na podlagi vsakega posameznega ukrepa v obdobju od datuma začetka njegovega izvajanja do 31. decembra 2020 ali 31. decembra 2030, kakor je ustrezno. Države članice lahko sprejmejo tudi drugo metodo, za katero se ocenjuje, da bo dosegla vsaj isto skupno količino prihranka. Kadar uporabljajo drugo metodo, države članice zagotovijo, da skupna količina prihranka energije, izračunana z uporabo te metode, ne preseže količine prihranka energije, ki bi jo dobile, če bi prihranek energije izračunale s seštevkom prihrankov, doseženih na podlagi vsakega posameznega ukrepa v obdobju od datuma začetka njegovega izvajanja do 31. decembra 2020 ali 31. decembra 2030, kakor je ustrezno. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 podrobno opišejo, katero drugo metodo so uporabile in kako so zagotovile izpolnjevanje te zavezujoče zahteve za izračun.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 140, 5.6.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, 31.5.2011, str. 1).

▼ **M3**

3. Države članice zagotovijo izpolnjevanje naslednjih zahtev za ukrepe politik, sprejete na podlagi člena 7b in člena 20(6):
- (a) ukrepi politike in posamezni ukrepi zagotovijo preverljiv prihranek končne porabe energije;
  - (b) odgovornost vseh udeleženih strani, pooblaščenih strani ali javnih organov izvajalcev, kot je ustrezno, je jasno opredeljena;
  - (c) prihranki energije, ki se dosežejo ali bi jih bilo treba doseči, so določeni pregledno;
  - (d) količina prihrankov energije, ki jih je treba ali bi jih bilo treba doseči z ukrepom politike, je izražena kot poraba bodisi končne bodisi primarne energije, pri čemer se uporabljajo pretvorbni faktorji, določeni v Prilogi IV;
  - (e) pripravi se letno poročilo o prihrankih energije, ki so jih dosegle pooblaščen strani in udeležene strani ter javni organi izvajalci, in se ga da na voljo javnosti, kakor tudi podatke o letnem trendu prihrankov energije;
  - (f) spremljanje rezultatov in izvedba ustreznih ukrepov, če napredek ni zadovoljiv;
  - (g) prihrankov energije, ki izhajajo iz posameznega ukrepa, lahko uveljavlja le ena stran;
  - (h) dejavnosti udeležene strani, pooblaščen strani ali javnega organa izvajalca naj bi izkazano pomembno prispevale k doseganju prihrankov energije, ki se uveljavljajo.
4. Pri ugotavljanju prihranka energije zaradi ukrepov politike v zvezi z obdavčitvijo, uvedenih v skladu s členom 7b, veljajo naslednja načela:
- (a) upošteva se samo prihranek energije zaradi ukrepov obdavčitve, ki presega najnižje ravni obdavčitve goriv, kot je zahtevano v Direktivi Sveta 2003/96/ES ⁽¹⁾ ali Direktivi Sveta 2006/112/ES ⁽²⁾;
  - (b) prožnosti cen za izračun učinka ukrepov obdavčitve (energije) morajo predstavljati odzivnost povpraševanja po energiji na spremembe cen in se ocenijo na podlagi najnovejših in reprezentativnih uradnih virov podatkov;
  - (c) prihranek energije zaradi spremljajočih instrumentov davčne politike, vključno z davčnimi spodbudami ali plačili v sklad, se upošteva ločeno.
5. Uradno obveščanje o metodologiji
- Države članice v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 uradno obvestijo Komisijo o podrobni metodologiji, ki so jo predlagale za delovanje sistemov obveznosti energetske učinkovitosti in alternativnih ukrepov iz členov 7a in 7b ter člena 20(6). Taka uradna obvestila, razen pri davkih, vključujejo informacije o:
- (a) ravni prihrankov energije, zahtevani na podlagi točke (b) prvega pododstavka člena 7(1) ali prihrankov, ki naj bi bili doseženi v celotnem obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

▼ M3

- (b) zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih straneh ali javnih organih izvajalcih;
- (c) ciljnih sektorjih;
- (d) ukrepih politike in posameznih ukrepih, vključno s pričakovano celotno količino skupnih prihrankov energije na posamezni ukrep;
- (e) trajanju obdobja obveznosti za sistem obveznosti energetske učinkovitosti;
- (f) dejavnostih, določenih v ukrepu politike;
- (g) metodologiji izračuna, vključno s tem, kako se določita dodatnost in pomembnost ter katere metodologije in merila se uporabljajo za predvidene in skalirane prihranke;
- (h) trajanju ukrepov in načinu njihovega izračunavanja ali na čem temeljijo;
- (i) pristopu za upoštevanje podnebnih razlik znotraj države članice;
- (j) sistemih za spremljanje in preverjanje ukrepov iz členov 7a in 7b ter o tem, na kakšen način je zagotovljena njihova neodvisnost od zavezanih, udeleženih ali pooblaščenih strani;
- (k) pri davkih:
  - (i) ciljnih sektorjih in segmentu davkoplačevalcev;
  - (ii) javnih organih izvajalcih;
  - (iii) prihrankih, ki naj bi bili doseženi;
  - (iv) trajanju ukrepa obdavčitve ter
  - (v) metodologiji izračuna, vključno z dejavniki prožnosti cen in kako so bili ugotovljeni.

▼ B*PRILOGA VI***Minimalna merila za energetske preglede, vključno s tistimi, ki se opravijo v okviru sistemov upravljanja z energijo**

Energetski pregledi iz člena 8 temeljijo na naslednjih smernicah:

- (a) podlaga zanje so ažurni, izmerjeni, sledljivi obratovalni podatki o porabi energije in (za električno energijo) diagrami porabe;
- (b) zajemajo podroben pregled diagrama porabe energije za stavbe ali skupine stavb, tehnološke procese ali industrijske obrate, vključno s prevozom;
- (c) če je le mogoče izhajajo iz analize stroškov celotnega življenjskega kroga in ne iz preprostih amortizacijskih dob, tako da se upoštevajo dolgoročni prihranki, preostala vrednost dolgoročnih naložb in diskontne stopnje;
- (d) so sorazmerni in dovolj reprezentativni, da je mogoče iz njih dobiti zanesljivo sliko splošne energetske učinkovitosti in zanesljivo določiti najboljše možnosti za izboljšanje.

Energetski pregledi omogočajo podrobne in potrjene izračune za predlagane ukrepe, tako da se zagotovijo jasne informacije o možnih prihrankih.

Omogočeno mora biti shranjevanje podatkov, uporabljenih v energetskih pregledih, zaradi opravljanja analiz za preteklo porabo in spremljanje učinkovitosti.

▼ B*PRILOGA VII***▼ M7****Minimalne zahteve za obračunavanje in informacije na računu na podlagi dejanske porabe zemeljskega plina****▼ B**

1. Minimalne zahteve za obračunavanje

1.1. Obračunavanje na podlagi dejanske porabe

Da bi lahko končni odjemalci uravnavali svojo porabo energije, bi se obračunavanje na podlagi dejanske porabe moralo izvesti vsaj enkrat na leto, informacije o obračunu pa bi morale biti dane na voljo najmanj štirikrat letno na zahtevo ali če so potrošniki izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto. Iz te zahteve je mogoče izvzeti plin, ki se uporablja samo za kuhanje.

1.2. Minimalne informacije, ki morajo biti navedene na računu

Države članice zagotovijo, da so, če je ustrezno, v obračunih, pogodbah, transakcijah in potrdilih, izdanih na distribucijskih postajah, končnim odjemalcem v jasni in razumljivi obliki na voljo naslednje informacije oziroma da so te informacije priložene navedenim dokumentom:

- (a) veljavne dejanske cene in dejanska poraba energije;
- (b) primerjave med sedanjo porabo energije končnega odjemalca in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, po možnosti v grafični obliki;
- (c) kontaktni podatki organizacij končnih odjemalcev, energetskih agencij ali podobnih organov, vključno z naslovi spletnih strani, na katere se je mogoče obrniti za informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih porabe končnih odjemalcev in objektivnih tehničnih specifikacijah za opremo, ki porablja energijo.

Kadar koli je to mogoče in koristno, države članice poleg tega zagotovijo, da so končnim odjemalcem v obračunih, pogodbah, transakcijah in potrdilih, izdanih na distribucijskih postajah, v jasni in razumljivi obliki na voljo primerjave s povprečnim standardnim ali referenčnim končnim odjemalcem iz iste porabniške kategorije ali pa da so te informacije priložene navedenim dokumentom oziroma je končni odjemalec nanje napoten.

1.3. Nasveti v zvezi z energetske učinkovitostjo na računih in druge povratne informacije za končne odjemalce

Distributerji energije, operaterji distribucijskega sistema in podjetja za maloprodajo energije v pogodbah in ob spremembah teh pogodb ter v računih, ki jih prejmejo odjemalci, ali na spletnih straneh, namenjenih posameznim odjemalcem, na jasen in razumljiv način obvestijo svoje odjemalce o kontaktnih podatkih neodvisnih centrov za svetovanje potrošnikom, energetskih agencij ali podobnih ustanov, vključno z naslovi njihovih spletnih strani, na katere se je mogoče obrniti za nasvete o razpoložljivih ukrepih energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih o porabi energije in tehničnih specifikacijah za naprave, ki porabljajo energijo, pri čemer lahko ti nasveti omogočijo zmanjšanje porabe energije teh naprav.

▼ **M3***PRILOGA VIIa***Minimalne zahteve za informacije o obračunu in porabi ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode**

1. Obračunavanje na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja

Da se končnim porabnikom omogoči uravnavanje njihove porabe energije, obračunavanje poteka na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja vsaj enkrat na leto.

2. Najmanjša pogostost informacij o obračunu ali porabi

Kadar so nameščeni števcji ali delilniki stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem, se informacije o obračunu ali porabi na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja od 25. oktobra 2020 končnim porabnikom zagotovijo vsaj vsako četrletje, in sicer na zahtevo ali kadar so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto.

Kadar so nameščeni števcji ali delilniki stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem, se informacije o obračunu ali porabi na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja od 1. januarja 2022 zagotovijo končnim porabnikom vsaj vsak mesec. Lahko so na voljo tudi prek interneta in se posodablajo tako pogosto, kolikor to dopuščajo merilne naprave in sistemi, ki se uporabljajo. Ogrevanje in hlajenje se izven sezone ogrevanja/hlajenja lahko izvzmeta iz te zahteve.

3. Minimalne informacije, ki morajo biti navedene na obračunu

Države članice zagotovijo, da končni porabniki na obračunih, ki temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih z delilnikov stroškov ogrevanja, v jasni in razumljivi obliki prejmejo naslednje informacije ali da so te informacije priložene obračunom:

- (a) veljavne dejanske cene in dejanska poraba energije ali skupni stroški ogrevanja in odčitani podatki z delilnikov stroškov ogrevanja;
- (b) informacije o uporabljeni mešanici virov energije in s tem povezanih letnih emisijah toplogrednih plinov, tudi za končne porabnike, ki se oskrbujejo iz daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, in opis različnih zaračunanih davkov, dajatev in tarif. Države članice lahko obseg zahteve glede zagotavljanja informacij o emisijah toplogrednih plinov omejijo le na zagotavljanje teh informacij v primerih oskrbovanja z daljinskim ogrevanjem s skupno nazivno vhodno toplotno močjo, večjo od 20 MW;
- (c) primerjave med sedanjo porabo energije končnega porabnika in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, v grafični obliki, za ogrevanje in hlajenje glede na podnebje;
- (d) kontaktni podatki organizacij končnih odjemalcev, energetske agencij ali podobnih organov, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče najti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalne diagrame porabe končnih porabnikov in objektivne tehnične specifikacije za opremo, ki porablja energijo;
- (e) informacije o zadevnih pritožbenih postopkih, storitvah ombudsmana ali mehanizmih za alternativno reševanje sporov, kakor se uporabljajo v državah članicah;
- (f) primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim končnim porabnikom iz iste porabniške kategorije. V primeru elektronskih obračunov se namesto tega lahko te primerjave zagotovijo na spletu, hkrati pa se priložijo obračunom.

Obračuni, ki ne temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih z delilnikov stroškov ogrevanja, vsebujejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil znesek na računu izračunan, in vsaj informacije iz točk (d) in (e).

▼ **M6***PRILOGA VIII***Možnosti za učinkovito ogrevanje in hlajenje**

Celovita ocena nacionalnih možnosti za učinkovito ogrevanje in hlajenje iz člena 14(1) vključuje in temelji na naslednjem:

Del I**PREGLED OGREVANJA IN HLAJENJA**

1. Potrebe po ogrevanju in hlajenju v smislu ocenjene koristne energije ⁽¹⁾ in količinsko opredeljene porabe končne energije v GWh na leto ⁽²⁾ po sektorjih:

- (a) gospodinjstva,
- (b) storitve,
- (c) industrija,
- (d) kateri koli drug sektor, ki posamezno predstavlja več kot 5 % skupne nacionalne porabe koristnega ogrevanja ali hlajenja.

2. Opredelitev ali, v primeru točke 2(a)(i), opredelitev ali ocena sedanjega sistema oskrbe z ogrevanjem in hlajenjem:

(a) po tehnologiji, v GWh na leto ⁽³⁾, če je mogoče, znotraj sektorjev, navedenih v točki 1, pri čemer se razlikuje med energijo, proizvedeno iz fosilnih goriv, in energijo iz obnovljivih virov:

(i) oskrba, zagotovljena na kraju samem, v stanovanjskih in poslovnih zgradbah:

- kotli, ki proizvajajo samo toploto,
- soproizvodnja toplote in električne energije z visokim izkoristkom,
- toplotne črpalke,
- druge tehnologije in viri na kraju samem;

(ii) oskrba, zagotovljena na kraju samem, v neposlovnih in nestanovanjskih zgradbah:

- kotli, ki proizvajajo samo toploto,
- soproizvodnja toplote in električne energije z visokim izkoristkom,
- toplotne črpalke,
- druge tehnologije in viri na kraju samem;

(iii) oskrba, zagotovljena od drugod:

- soproizvodnja toplote in električne energije z visokim izkoristkom,
- odvečna toplota,

⁽¹⁾ Količina toplotne energije, potrebna za zadovoljitev potreb končnih uporabnikov po ogrevanju in hlajenju.

⁽²⁾ Uporabiti bi bilo treba najnovejše razpoložljive podatke.

⁽³⁾ Uporabiti bi bilo treba najnovejše razpoložljive podatke.

▼ **M6**

— druge tehnologije in viri od drugod;

(b) opredelitev obratov, ki proizvajajo odvečno toploto ali hlad, in njihovega potenciala za oskrbo z ogrevanjem ali hlajenjem, v GWh na leto:

(i) termoelektrarne, ki lahko proizvajajo ali jih je mogoče naknadno opremiti tako, da lahko proizvajajo odvečno toploto, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 50 MW;

(ii) obrati za soproizvodnjo toplote in električne energije, ki uporabljajo tehnologije iz dela II Priloge I in katerih skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW;

(iii) sežigalnice odpadkov;

(iv) obrati za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov s skupno vhodno toplotno močjo nad 20 MW, ki proizvajajo toploto ali hlad z uporabo energije iz obnovljivih virov, razen obratov iz točke 2(b)(i) in (ii);

(v) industrijski obrati, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW in ki lahko zagotavljajo odvečno toploto;

(c) priglašeni delež energije iz obnovljivih virov in iz odvečne toplote ali hlada pri porabi končne energije v sektorju daljinskega ogrevanja in hlajenja ⁽¹⁾ v zadnjih 5 letih v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001.

3. Zemljevid, ki zajema celotno nacionalno ozemlje, na katerem je (brez razkrievanja poslovno občutljivih podatkov) navedeno naslednje:

(a) območja, na katerih je potrebno ogrevanje in hlajenje, določena na podlagi analize iz točke 1, pri čemer se uporabljajo dosledna merila za osredotočanje na energetske intenzivna območja v občinah in gosto naseljenih območjih;

(b) obstoječa mesta za oskrbo z ogrevanjem in hlajenjem iz točke 2(b) in obrati za prenos daljinskega ogrevanja;

(c) načrtovana mesta za oskrbo z ogrevanjem in hlajenjem iz točke 2(b) in obrati za prenos daljinskega ogrevanja.

4. Napoved gibanja potreb po ogrevanju in hlajenju, da se ohrani perspektiva za naslednjih 30 let, v GWh, ob upoštevanju zlasti napovedi za naslednjih 10 let, spreminjanja potreb v stavbah in različnih sektorjih industrije ter vpliva politik in strategij, povezanih z upravljanjem povpraševanja, kot so dolgoročne strategije za prenovo stavb v skladu z Direktivo (EU) 2018/844.

⁽¹⁾ Potem ko se v skladu s členom 35 Direktive (EU) 2018/2001 določi metodologija za izračun količine energije iz obnovljivih virov, ki se uporablja za hlajenje in daljinsko hlajenje, se opredelitev „hlajenja z energijo iz obnovljivih virov“ opravi v skladu z navedeno direktivo. Do takrat se opravlja v skladu z ustrežno nacionalno metodologijo.

▼ **M6****Del II****CILJI, STRATEGIJE IN POLITIČNI UKREPI**

5. Načrtovani prispevek države članice k nacionalnim ciljem in prispevki k petim razsežnostim energetske unije iz člena 3(2)(b) Uredbe (EU) 2018/1999, doseženi z učinkovitim ogrevanjem in hlajenjem, zlasti kar zadeva točke od 1 do 4 člena 4(b) in točko 4(b) člena 15, pri čemer se opredeli, kateri od teh elementov dopolnjujejo celovite nacionalne energetske in podnebne načrte.
6. Splošni pregled obstoječih politik in ukrepov, kot so opisani v najnovjšem poročilu, predloženem v skladu s členi 3, 20, 21 in 27(a) Uredbe (EU) 2018/1999.

Del III**ANALIZA GOSPODARSKEGA POTENCIALA UČINKOVITEGA OGREVANJA IN HLAJENJA**

7. Analiza gospodarskega potenciala⁽¹⁾ različnih tehnologij za ogrevanje in hlajenje se za celotno nacionalno ozemlje opravi z analizo stroškov in koristi iz člena 14(3), z njo pa se opredelijo alternativni scenariji za učinkovitejšo tehnologije ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov, pri čemer se, kjer je primerno, razlikuje med energijo, proizvedeno iz fosilnih goriv in energijo iz obnovljivih virov.

Upoštevati bi bilo treba naslednje tehnologije:

- (a) industrijsko odvečno toploto in hlad;
  - (b) sežiganje odpadkov;
  - (c) soproizvodnjo z visokim izkoristkom;
  - (d) obnovljive vire energije (kot so geotermalna energija, sončna toplotna energija in biomasa), ki se ne uporabljajo za soproizvodnjo z visokim izkoristkom;
  - (e) toplotne črpalke;
  - (f) zmanjšanje izgub toplote in hladu iz obstoječih daljinskih omrežij.
8. Analiza gospodarskega potenciala vključuje naslednje korake in premisleke:
    - (a) Premisleki:
      - (i) analiza stroškov in koristi za namene člena 14(3) vključuje ekonomsko analizo, ki upošteva socialno-ekonomske in okoljske dejavnike⁽²⁾, ter finančno analizo, opravljeno za oceno projektov z vidika vlagateljev. Pri ekonomski in finančni analizi se kot kriterij za ocenjevanje uporabi neto sedanja vrednost;

⁽¹⁾ Analiza gospodarskega potenciala naj bi določila količino energije (v GWh), ki jo lahko na leto proizvede vsaka analizirana tehnologija. Pri tem bi bilo treba upoštevati tudi omejitve in medsebojno povezanost energetskih sistemov. Za analizo bi se lahko uporabili modeli na podlagi predvidevanj obratovanja, reprezentativnega za običajne tehnologije in sisteme.

⁽²⁾ Vključno z oceno iz člena 15(7) Direktive (EU) 2018/2001.

▼ **M6**

(ii) izhodiščni scenarij bi moral služiti kot referenčna točka, upoštevati bi moral obstoječe politike v času priprave celovite ocene⁽¹⁾ in se navezovati na podatke, zbrane v skladu z delom I in točko 6 dela II te priloge;

(iii) alternativni scenariji upoštevajo cilje glede energijske učinkovitosti in obnovljivih virov energije iz Uredbe (EU) 2018/1999. V vsakem scenariju so predstavljeni naslednji elementi v primerjavi z izhodišnim scenarijem:

- gospodarski potencial preučениh tehnologij, pri čemer se kot merilo uporablja neto sedanja vrednost,
- zmanjšanje emisij toplogrednih plinov,
- prihranki primarne energije v GWh na leto,
- vpliv na delež obnovljivih virov energije v nacionalni mešanici virov energije.

Scenarije, ki zaradi tehničnih ali finančnih razlogov ali zaradi nacionalnih predpisov niso izvedljivi, je mogoče izločiti že v zgodnji fazi analize stroškov in koristi, če je to utemeljeno s skrbnimi, jasnimi in izčrpno dokumentiranimi premisleki.

pri ocenjevanju in sprejemanju odločitev bi bilo treba upoštevati stroške in prihranke energije, ugotovljene v analiziranih scenarijih, ki so posledica večje prožnosti pri dobavi energije in izboljšanja delovanja električnih omrežij, tudi prihranke in nenastale stroške zaradi manjšega vlaganja v infrastrukturo.

(b) Stroški in koristi

Stroški in koristi iz točke 8(a) zajemajo vsaj naslednje:

(i) koristi:

- vrednost proizvodnje za porabnika (ogrevanje, hlajenje in električna),
- zunanje koristi, kot so koristi za okolje, emisije toplogrednih plinov ter zdravje in varnost, kolikor je to mogoče,
- učinki na trgu dela, energetska varnost in konkurenčnost, kolikor je to mogoče;

(ii) stroški:

- stroški kapitala za obrate in opremo,
- stroški kapitala za pripadajoča energetska omrežja,
- variabilni in fiksni stroški obratovanja,
- stroški energije,
- stroški, povezani z okoljem, zdravjem in varnostjo, kolikor je to mogoče,

⁽¹⁾ Presečni datum za upoštevanje politik pri izhodiščnem scenariju je konec leta pred letom, do konca katerega bi bilo treba pripraviti celovito oceno. Politik, sprejetih do enega leta pred rokom za predložitev celovite ocene, tako ni treba upoštevati.

▼ **M6**

— stroški, povezani s trgom dela, energetska varnost in konkurenčnost, kolikor je to mogoče.

(c) Zadevni alternativni scenariji:

Preučijo se vsi zadevni scenariji v primerjavi z izhodiščnim, vključno z vlogo učinkovitega individualnega ogrevanja in hlajenja.

- (i) Analiza stroškov in koristi lahko zajema bodisi projektno oceno bodisi skupino projektov za širšo lokalno, regionalno ali nacionalno oceno, da bi v okviru načrtovanja oskrbe ugotovili, katera možnost oskrbe z ogrevanjem ali hlajenjem je glede na izhodiščni scenarij stroškovno najbolj ugodna in koristna za dano geografsko območje.
- (ii) Države članice določijo pristojne organe, odgovorne za izvedbo analiz stroškov in koristi iz člena 14. Predložijo podrobne metodologije in predpostavke v skladu s to prilogo ter oblikujejo in objavijo postopke za ekonomsko analizo.

(d) Meje in celostni pristop:

- (i) geografska meja pokriva ustrezno natančno opredeljeno geografsko območje;
- (ii) pri analizah stroškov in koristi se upoštevajo vsi ustrezni centralizirani ali decentralizirani viri oskrbe, ki so na voljo v okviru sistema in geografskih mej, vključno s tehnologijami, obravnavanimi v točki 7 dela III te priloge, ter trendi in značilnosti potreb po ogrevanju in hlajenju.

(e) Predpostavke:

- (i) države članice za pripravo analiz stroškov in koristi sporočijo predpostavke v zvezi s cenami najpomembnejših vhodnih in izhodnih dejavnikov ter diskontne stopnje;
- (ii) diskontna stopnja, ki se uporabi v ekonomski analizi za izračun neto sedanje vrednosti, se izbere v skladu z evropskimi ali nacionalnimi smernicami;
- (iii) če je ustrezno, države članice v nacionalnem in/ali regionalnem/lokalnem okviru uporabijo napovedi nacionalnega, evropskega ali mednarodnega gibanja cen energije;
- (iv) cene, uporabljene v ekonomski analizi, odražajo socialno-ekonomske stroške in koristi. Kolikor je to mogoče, tj. kadar obstaja tržna cena ali kadar je ta že regulirana na evropski ali nacionalni ravni, bi morali biti vključeni zunanji stroški, kot so vplivi na okolje in zdravje.

(f) Analiza občutljivosti:

- (i) vključi se analiza občutljivosti, s katero se na podlagi variabilnih dejavnikov, ki bistveno vplivajo na rezultat izračunov, kot so različne cene energije, ravni povpraševanja, diskontne stopnje in drugi, ocenijo stroški in koristi projekta ali skupine projektov.

▼ M6**Del IV****MOREBITNE NOVE STRATEGIJE IN UKREPI POLITIKE**

9. Pregled novih zakonodajnih in nezakonodajnih ukrepov politike ⁽¹⁾ za uresničitev gospodarskega potenciala, opredeljenega v skladu s točkama 7 in 8, skupaj s predvidenim:
- (a) zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov;
  - (b) prihranki primarne energije v GWh na leto;
  - (c) vplivom na delež soproizvodnje z visokim izkoristkom;
  - (d) vplivom na delež obnovljivih virov energije v nacionalni mešanici virov energije ter v sektorju ogrevanja in hlajenja;
  - (e) povezavami z nacionalnim finančnim načrtovanjem in prihranki stroškov za javni proračun in udeležence na trgu;
  - (f) ocenjenimi ukrepi javne podpore, če obstajajo, z letnim proračunom in opredelitvijo možnega elementa pomoči.

⁽¹⁾ Ta pregled vključuje ukrepe in programe financiranja, ki se lahko sprejmejo v obdobju celovite ocene, brez poseganja v ločeno priglasitev javnih shem podpore za oceno državne pomoči.

▼ **B**

PRILOGA IX
ANALIZA STROŠKOV IN KORISTI

▼ **M6**▼ **B**

Del 2

Načela za namen člena 14(5) in (7)

Analize stroškov in koristi zagotovijo informacije za ukrepe iz člena 14(5) in (7):

Če se načrtuje obrat, ki je namenjen samo proizvodnji električne energije, ali obrat, ki ne izkorišča toplote, se naredi primerjava med načrtovanim obratom ali načrtovano prenovo in enakovrednim obratom, ki proizvaja enako količino električne energije ali procesne toplote, vendar izkorišča odvečno toploto in dobavlja toploto prek omrežij za soproizvodnjo z visokim izkoristkom in/ali za daljinsko ogrevanje in hlajenje.

Pri oceni se v okviru danih geografskih mej upošteva načrtovani obrat in vsa ustreza mesta, na katerih je ali bi lahko bilo potrebno ogrevanje in bi jih lahko oskrboval ta obrat, ob upoštevanju racionalnih možnosti (npr. tehnične izvedljivosti in oddaljenosti).

Sistemska meja se določi tako, da so vključeni načrtovani obrat in toplotne obremenitve, kot so stavba(-e) in tehnološki proces. V okviru te sistemske meje se določijo in primerjajo skupni stroški zagotavljanja toplote in električne energije za oba primera.

V toplotno obremenitev je vključena obstoječa toplotna obremenitev, kot so industrijski obrati ali obstoječi sistem daljinskega ogrevanja, na urbanih območjih pa tudi toplotna obremenitev in stroški, do katerih bi prišlo, če bi bila skupina stavb ali del mesta oskrbovana z novimi omrežji za daljinsko ogrevanje in/ali nanje priključena.

Analiza stroškov in koristi se opravi na podlagi opisa načrtovanega obrata in obrata ali obratov, s katerimi se ta primerja, v katerem so navedeni električna oziroma toplotna zmogljivost, vrsta goriva, načrtovana uporaba in načrtovano letno število obratovalnih ur, lokacija ter potrebe po električni in toplotni energiji.

Zaradi primerjave se upoštevajo potreba po toplotni energiji ter načini ogrevanja in hlajenja, ki jih uporabljajo bližnja mesta, kjer je potrebno ogrevanje. V primerjavo so zajeti stroški, povezani z infrastrukturo, za načrtovani obrat in obrat, s katerim se ta primerja.

Analiza stroškov in koristi za namene člena 14(5) vključuje ekonomsko analizo, ki zajema finančno analizo, ki prikazuje dejanske transakcije v denarnem toku naložb v posamezne obrate in njihovo obratovanje.

Projekti s pozitivnim rezultatom analize stroškov in koristi so tisti, za katere diskontirana vsota koristi v ekonomski in finančni analizi presega diskontirano vsoto stroškov (presežek koristi glede na stroške).

Države članice določijo vodilne smernice za metodologijo, predpostavke in časovni okvir za ekonomsko analizo.

Države članice lahko od podjetij, odgovornih za obratovanje termoelektrarn, industrijskih obratov, omrežij za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ali drugih strank, na katera vpliva opredelitev sistemskih in geografskih meja, zahtevajo podatke, ki bodo uporabljeni pri oceni stroškov in koristi posameznega obrata.

PRILOGA X

Potrdilo o izvoru električne energije, proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom

- (a) Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo naslednje:
- (i) potrdilo o izvoru električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom:
    - omogoča proizvajalcem, da dokažejo, da je električna energija, ki jo prodajajo, proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom, potrdilo pa se za ta namen izda na zahtevo proizvajalca,
    - je točno, zanesljivo in zaščiteno pred goljufijami,
    - se izda, posreduje in razveljavi elektronsko;
  - (ii) ista energijska enota iz soproizvodnje z visokim izkoristkom se upošteva le enkrat.
- (b) Potrdilo o izvoru iz člena 14(10) vsebuje vsaj naslednje podatke:
- (i) ime, lokacijo, vrsto in (toplotno in električno) zmogljivost obrata, v katerem je bila energija proizvedena;
  - (ii) datume in kraje proizvodnje;
  - (iii) spodnjo kalorično vrednost goriva, iz katerega je bila električna energija proizvedena;
  - (iv) količino in namen uporabe toplote, ki je bila proizvedena skupaj z električno energijo;
  - (v) količino električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom skladno s Prilogo II, zajeto v potrdilu,
  - (vi) prihranek primarne energije, izračunan v skladu s Prilogo II na podlagi harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov, ki so navedene v točki (f) Priloge II;
  - (vii) nazivno električno in toplotno učinkovitost obrata;
  - (viii) ali je obrat dobil pomoč za naložbe in v kakšni višini;
  - (ix) ali je energijska enota prejela katero koli drugo obliko nacionalnega programa podpore in v kakšnem obsegu ter vrsto programa podpore;
  - (x) datum, ko je obrat začel obratovati, in
  - (xi) datum in državo izdaje ter enotno identifikacijsko številko.

Potrdilo o izvoru standardno velja za 1 MWh. Nanaša se na neto proizvedeno električno energijo, ki se izmeri na mejah elektrarne in pošlje v omrežje.

*PRILOGA XI***Merila energetske učinkovitosti za regulacijo energetskega omrežja in za tarife električnega omrežja**

1. Omrežne tarife upoštevajo znižanje stroškov v omrežjih, doseženih na strani povpraševanja in z ukrepi odzivanja na povpraševanje ter porazdeljenim pridobivanjem energije, vključno s prihranki zaradi zmanjševanja stroškov dobave ali naložb v omrežje in učinkovitejšega delovanja omrežja.
2. Regulacija omrežja in omrežne tarife operaterjem omrežij ali podjetjem za maloprodajo energije ne preprečujejo, da bi dajali na razpolago sistemske storitve za ukrepe odzivanja na povpraševanje, upravljanje povpraševanja in porazdeljeno pridobivanje energije na organiziranih trgih električne energije, zlasti:
  - (a) preusmeritev končnih odjemalcev z obremenitve v času konic na obremenitev zunaj konic ob upoštevanju razpoložljivosti energije iz obnovljivih virov, energije, pridobljene v soproizvodnji, in porazdeljenega pridobivanja energije;
  - (b) prihranke energije zaradi odzivanja energetskih povezovalcev na povpraševanje porazdeljenih potrošnikov;
  - (c) zmanjšanje povpraševanja zaradi ukrepov za energetske učinkovitost, ki jih sprejmejo ponudniki energetskih storitev, vključno s podjetji za energetske storitve;
  - (d) povezavo in razporejanje proizvodnih virov pri nižjih ravneh napetosti;
  - (e) povezavo proizvodnih virov, ki so bližje kraju porabe, in
  - (f) shranjevanje energije.

V tej določbi izraz „organizirani trgi električne energije“ vključuje trge OTC in borze električne energije za trgovanje z energijo, zmogljivostjo, storitvami izravnave in pomožnimi storitvami v vseh časovnih okvirih, vključno s terminskimi trgi, kratkoročnimi trgi za en dan vnaprej in meddnevnimi trgi.
3. Tarife za omrežje ali maloprodajo lahko podpirajo dinamično določanje cen za ukrepe odzivanja na povpraševanje s strani končnih odjemalcev, in sicer:
  - (a) tarife glede na čas porabe;
  - (b) določanje cen v konicah;
  - (c) določanje cen v realnem času in
  - (d) popuste v konicah.

▼ B*PRILOGA XII***ZAHTEVE GLEDE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA
OPERATERJE PRENOSNEGA SISTEMA IN OPERATERJE
DISTRIBUCIJSKEGA SISTEMA**

Operaterji prenosnega sistema in operaterji distribucijskega sistema:

▼ M3

- (a) vzpostavijo in objavijo standardna pravila v zvezi s prevzemanjem in delitvijo stroškov za tehnične prilagoditve, kot so priključitve na omrežje, ojačitve obstoječega omrežja in vzpostavitev novih omrežij, izboljšano delovanje omrežja in nediskriminatorno izvajanje omrežnih kodeksov, ki so potrebna, da bi vključili nove proizvajalce, ki dovajajo električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom, v medsebojno povezano omrežje;

▼ B

- (b) zagotovijo vsem novim proizvajalcem električne energije, proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom, ki želijo biti povezani v sistem, izčrpne in potrebne zahtevane informacije, vključno s:
- (i) celovito in podrobno oceno stroškov, povezanih s priključitvijo na omrežje;
  - (ii) razumnim in točnim časovnim razporedom za prejemanje in obdelavo vlog za priključitev na omrežje;
  - (iii) razumnim okvirnim časovnim razporedom za vsako predlagano priključitev na omrežje. Celoten proces priključitve na omrežje ne bi smel biti daljši od 24 mesecev, pri čemer se upoštevata praktična izvedljivost in nediskriminatornost;
- (c) zagotovijo standardizirane in poenostavljene postopke za priključitev porazdeljenih proizvajalcev energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom na omrežje.

Standardna pravila iz točke (a) temeljijo na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih, zlasti ob upoštevanju vseh stroškov in koristi, povezanih s priključitvijo teh proizvajalcev na omrežje. V pravilih so lahko določene različne vrste priključitve.

▼ B*PRILOGA XIII***Minimalni obseg podatkov, ki jih je treba vključiti v pogodbe za zagotavljanje prihranka energije, sklenjene z javnim sektorjem, ali med razpisne pogoje, ki so z njimi povezani**

- Jasen in pregleden seznam ukrepov za povečanje učinkovitosti, ki jih je treba izvajati, ali rezultatov povečanja učinkovitosti, ki jih je treba doseči.
- Zagotovljeni prihranki, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov iz pogodbe.
- Trajanje in ključne točke pogodbe, pogoji in odpovedni rok.
- Jasen in pregleden seznam obveznosti vsake pogodbenice.
- Referenčni datum(-i) za določitev doseženih prihrankov.
- Jasen in pregleden seznam faz pri izvajanju ukrepa ali paketa ukrepov in, če je ustrezno, s tem povezani stroški.
- Obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med projektom.
- Predpisi, ki določajo vključitev enakovrednih zahtev v katero koli podizvajalsko pogodbo s tretjimi stranmi.
- Jasen in pregleden prikaz finančnih posledic projekta in porazdelitev deleža obeh strani pri doseženih denarnih prihrankih (tj. plačilo ponudniku storitve).
- Jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov, preverjanju kakovosti in jamstvih.
- Določbe, ki pojasnjujejo postopke v primeru spreminjanja okvirmih pogojev, ki vplivajo na vsebino in rezultat pogodbe (tj. spremembe pri cenah energije, intenzivnosti rabe obrata).
- Podrobnosti o obveznostih vsake pogodbenice in kaznih za njihovo kršitev.

▼ M4

PRILOGA XV

Korelacijska tabela

Direktiva 2004/8/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1(1)
Člen 2	Člen 1(1)
Člen 3, točka (a)	Člen 2, točka 30
Člen 3, točka (b)	Člen 2, točka 32
Člen 3, točka (c)	Člen 2, točka 31
Člen 3, točka (d)	Člen 2, točka 33
Člen 3, točki (e) in (f)	—
Člen 3, točka (g)	Člen 2, točka 35
Člen 3, točka (h)	—
Člen 3, točka (i)	Člen 2, točka 34
Člen 3, točka (j)	—
Člen 3, točka (k)	Člen 2, točka 36
Člen 3, točka (l)	Člen 2, točka 37
Člen 3, točka (m)	Člen 2, točka 39
Člen 3, točka (n)	Člen 2, točka 38
Člen 3, točka (o)	—
—	Člen 2, točke 40, 41, 42, 43 in 44
Člen 4(1)	Priloga II, točka (f), prva podtočka
Člen 4(2)	Člen 14(10), drugi pododstavek
Člen 4(3)	—
Člen 5	Člen 14(10), prvi pododstavek in Priloga X
Člen 6	Člen 14(1) in (3), prilogi VIII in IX
Člen 7(1)	Člen 14(11)
Člen 7(2) in (3)	—
Člen 8	Člen 15(5)
—	Člen 15(6), (7), (8) in (9)
Člen 9	—
Člen 10(1) in (2)	Člen 14(1) in člen 24(2), Priloga XIV, del 2
Člen 10(3)	Člen 24(6)
Člen 11	Člen 24(3)
—	Člen 24(5)

▼B

Direktiva 2004/8/ES	Ta direktiva
Člen 12(1) in (3)	—
Člen 12(2)	Priloga II, točka (c)
Člen 13	Člen 22(2)
Člen 14	—
Člen 15	Člen 28
Člen 16	—
Člen 17	Člen 29
Člen 18	Člen 30
Priloga I	Priloga I, del II
Priloga II	Priloga I, del I in del II, zadnji pododstavek
Priloga III	Priloga II
Priloga IV	Priloga VII
—	Priloga IX

Direktiva 2006/32/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1(1)
Člen 2	Člen 1(1)
Člen 3, točka (a)	Člen 2, točka 1
Člen 3, točka (b)	Člen 2, točka 4
Člen 3, točka (c)	Člen 2, točka 6
Člen 3, točka (d)	Člen 2, točka 5
—	Člen 2, točki 2 in 3
Člen 3, točka (e)	Člen 2, točka 7
Člen 3, točke (f), (g), (h) in (i)	—
—	Člen 2, točke 8 do 19
Člen 3, točka (j)	Člen 2, točka 27
—	Člen 2, točka 28
Člen 3, točka (k)	—
Člen 3, točka (l)	Člen 2, točka 25
—	Člen 2, točka 26
Člen 3, točka (m)	—
Člen 3, točka (n)	Člen 2, točka 23
Člen 3, točka (o)	Člen 2, točka 20
Člen 3, točka (p)	Člen 2, točka 21
Člen 3, točka (q)	Člen 2, točka 22
Člen 3, točki (r) in (s)	—
—	Člen 2, točke 24, 29, 44 in 45

▼B

Direktiva 2006/32/ES	Ta direktiva
—	Člen 3
—	Člen 4
Člen 4	—
Člen 5	Člena 5 in 6
Člen 6(1)(a)	Člen 7(8), točki (a) in (b)
Člen 6(1)(b)	Člen 18(3)
Člen 6(2)	Člen 7(1), (5), (6), (7), (9), (10), (11) in (12)
—	Člen 7(2) in (3)
Člen 6(3)	Člen 18(2), točki (b) in (c)
Člen 6(5)	—
Člen 7	Člen 17
Člen 8	Člen 16(1)
—	Člen 16(2) in (3)
Člen 9(1)	Člen 19
Člen 9(2)	Člen 18(1), točka (d), podtočka (i)
—	Člen 18(1), točke (a), (b), (c), (d), podtočka (ii), in (e)
Člen 10(1)	Člen 15(4)
Člen 10(2)	Člen 15(3)
—	Člen 15(7), (8) in (9)
Člen 11	Člen 20
Člen 12(1)	Člen 8(1)
Člen 12(2)	—
—	Člen 8(2), (3), (4), (5), (6) in (7)
Člen 12(3)	—
Člen 13(1)	Člen 9
Člen 13(2)	Člen 10 in Priloga VII, točka 1.1
Člen 13(3)	Priloga VII, točki 1.2 in 1.3
—	Člen 11
—	Člen 12
—	Člen 13
—	Člen 15(1) in (2)
—	Člen 18(2), točki (a) in (d)
—	Člen 21
Člen 14(1) in (2)	Člen 24(1) in (2)
Člen 14(3)	—

▼B

Direktiva 2006/32/ES	Ta direktiva
Člen 14(4) in (5)	Člen 24(3)
—	Člen 24(4) in (7) do (11)
—	Člen 22(1)
Člen 15(1)	Člen 22(2)
Člen 15(2), (3) in (4)	—
—	Člen 23
—	Člen 25
Člen 16	Člen 26
Člen 17	Člen 27
Člen 18	Člen 28
Člen 19	Člen 29
Člen 20	Člen 30
Priloga I	—
Priloga II	Priloga IV
Priloga III	—
Priloga IV	—
Priloga V	—
Priloga VI	Priloga III
—	Priloga V
—	Priloga VI
—	Priloga VII
—	Priloga XI
—	Priloga XII
—	Priloga XIII
—	Priloga XIV
—	Priloga XV